"IGE. MEGYEI ÉS VÁROSI KÖNYVTÁR
KAPOSVÁR

BUDAPEST, 1942. JÚLIUS 1. — II. ÉVFOLYAM 27. SZÁM.

Ára: 20 fillér

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

Római szám

RÓMA, a Szent Péter székesegyház kupolájáról

A VATIKÁNVÁROS SZÉPSÉGEI

Róma szivében, 0.44 négyzetkilométer területet foglal el a Vatikáni Állam, amely a római pápa abszolút fennhatósága alatt áll. Földjében kicsi, lelki hatalmában a világot átfogó a Vatikáni Állam, a Szentszék szellemében és szervezetében. A külön államot alkotó városrész a keresztény művészet legcsodálatosabb alkotásainak évezredes gyüjtőhelye. A **Szent Péter székesegyház** kőbe s márványba álmodott élő hit, a **vatikáni múzeum** pedig a keresztény emlékek, kincsek és drágaságok tárháza. A Szent Péter székesegyház 350 éves kupolája a világ legszebb építészeti remekműve s a kupola tetejéről feledhetetlen látvány bomlik a magyar vándor elé. Az olasz ég boltozata alatt, ezüst csíkban kanyarog a **Tiberis**, sok évezred dicsőségének és kultúrájának történelmi folyója s ragyogva vakít a **Fórum** márvány oszlopcsarnokainak sok megdőlt szépsége. Az **Angyalvár** körül, a római utcákon az **örök város** háborús élete zajlik...

A Magyar Futár boldogan mutatja be olvasóinak a Vatikánváros és Róma csodáiról készített eredeti képsorozatát.

KANYARGÓS FOLYOSÓKON
és meredek lépcsőkön vezet az út felfelé, a Szent Péter székesegyház kupolájába

IGY LÁTJÁK A VILÁG LEGSZEBB KUPOLÁJÁT A KIRÁNDULÓK!

CSODÁLATOS POMPÁBAN
bontakozik ki a kupola magasságából a Szent Péter székesegyház minden szépsége és a keresztény művészet lelki hatalma

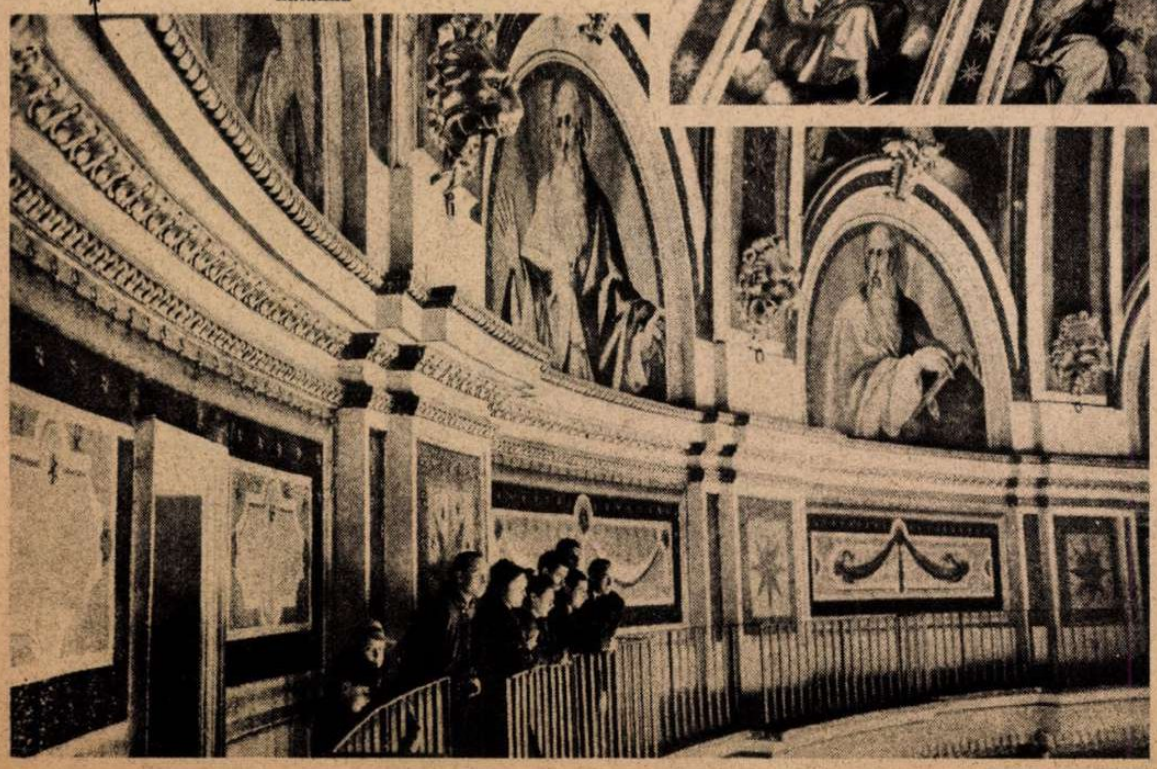

A KUPOLA BELSEJÉT
gyönyörű, régi falfestmények díszítik

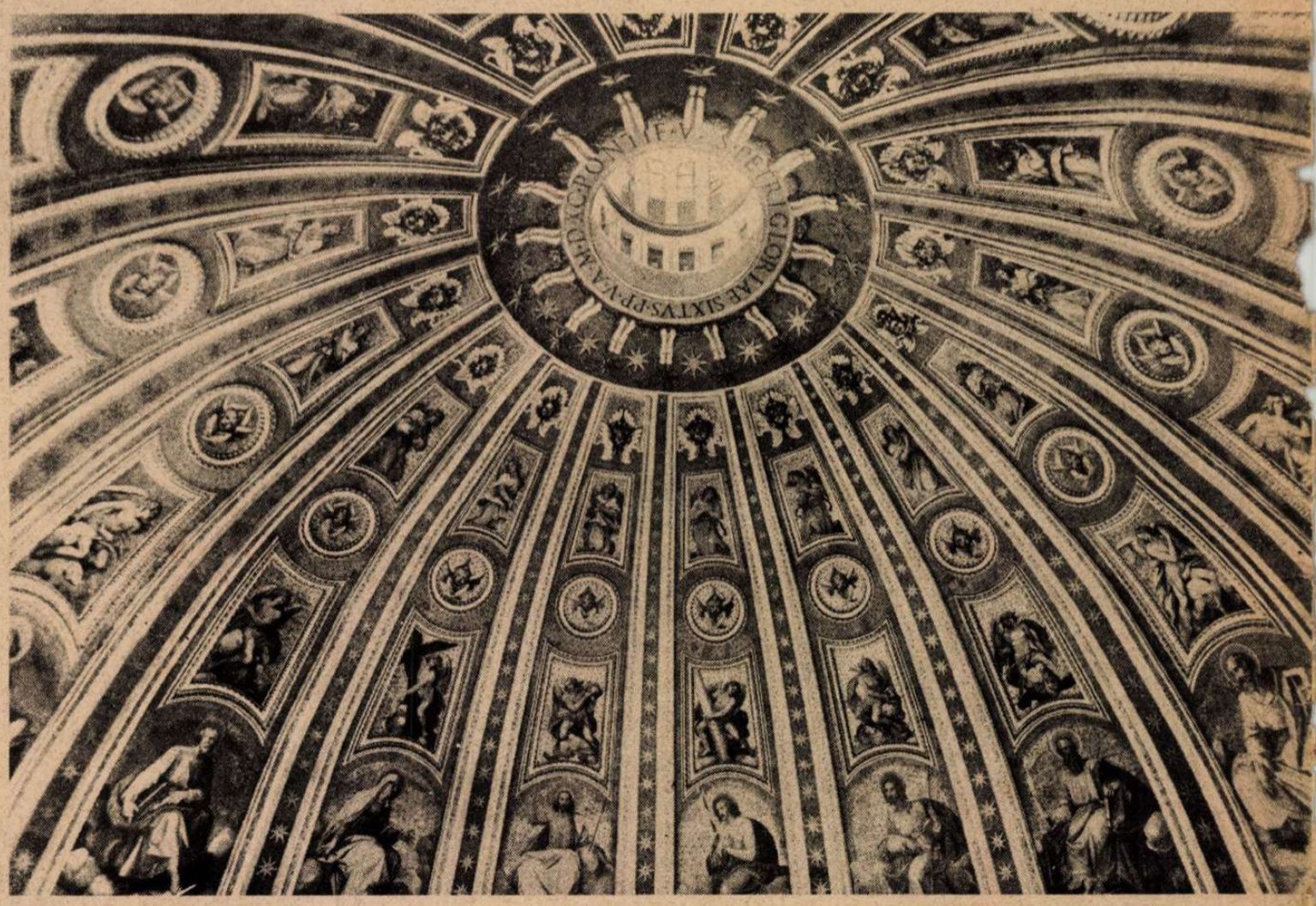

LENN A SZENT PÉTER-TÉREN
jámbor rómaiak etetgetik a tér árkádjai között háborítatlan békében fészkelő galambokat

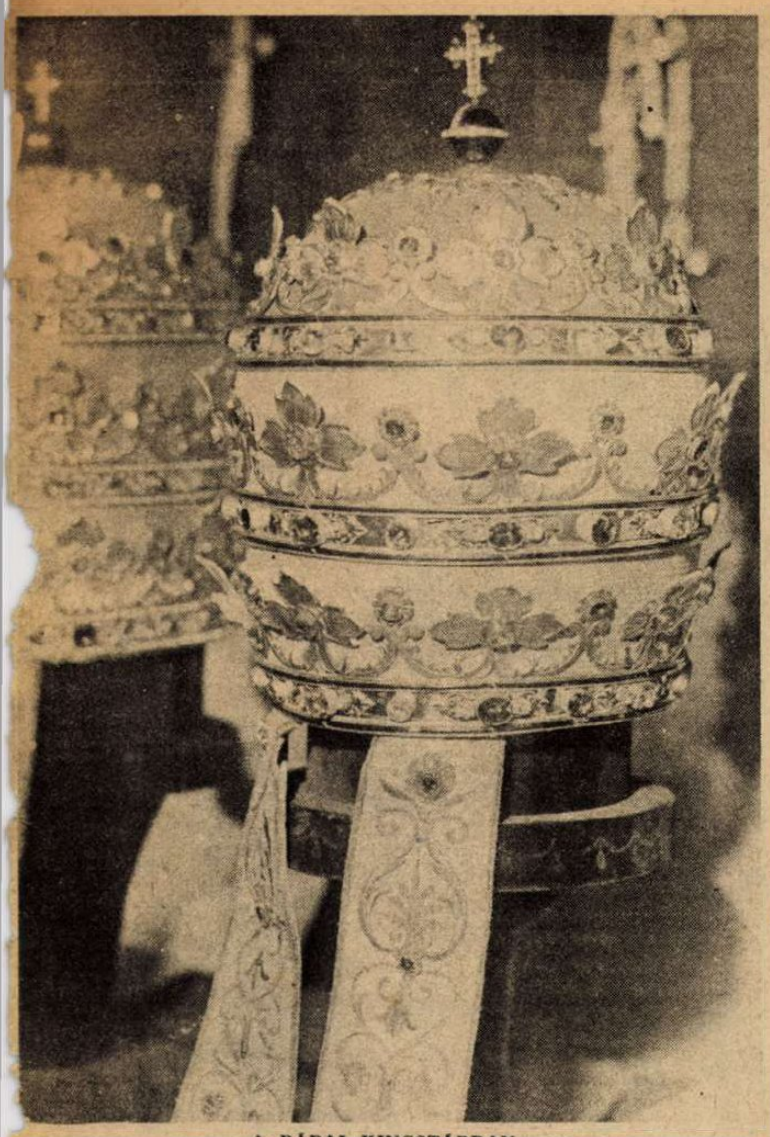

A PÁPAI KINCSTÁRBAN
XIII. Leó pápa tiarája. A drágakövek óriási zafirok, a keresztet brilliánsok díszítik

TÖRTÉNELEM A VATIKÁNVÁROS...
Papírpépből készült ez a hármaskorona: akkor viselték a pápák, amikor súlyos adót kellett fizetniök Napoleonnak

XII. PIUS PÁPA
áldást oszt a Szent Péter székesegyház erkélyéről

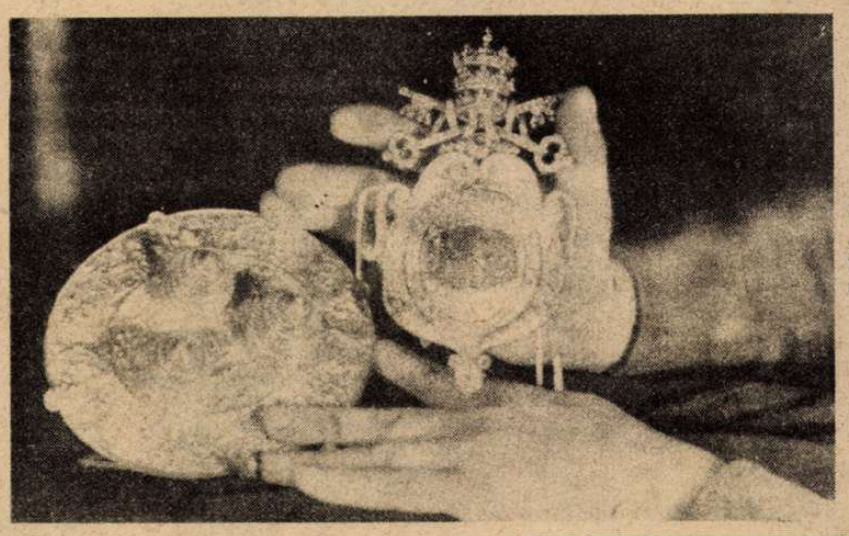

PÁPAI ÉKESSÉGEK
Két díszes, ékköves csatt — a pápai hatalmat jelképező kulcsok és a kis pápai tiara is különleges szépségű gyémántokkal van kirakva

VALLÁS ÉS MŰVÉSZET:
Ezeket a szentségtartókat, kelyheket és miseruhákat IX. Pius pápa használta

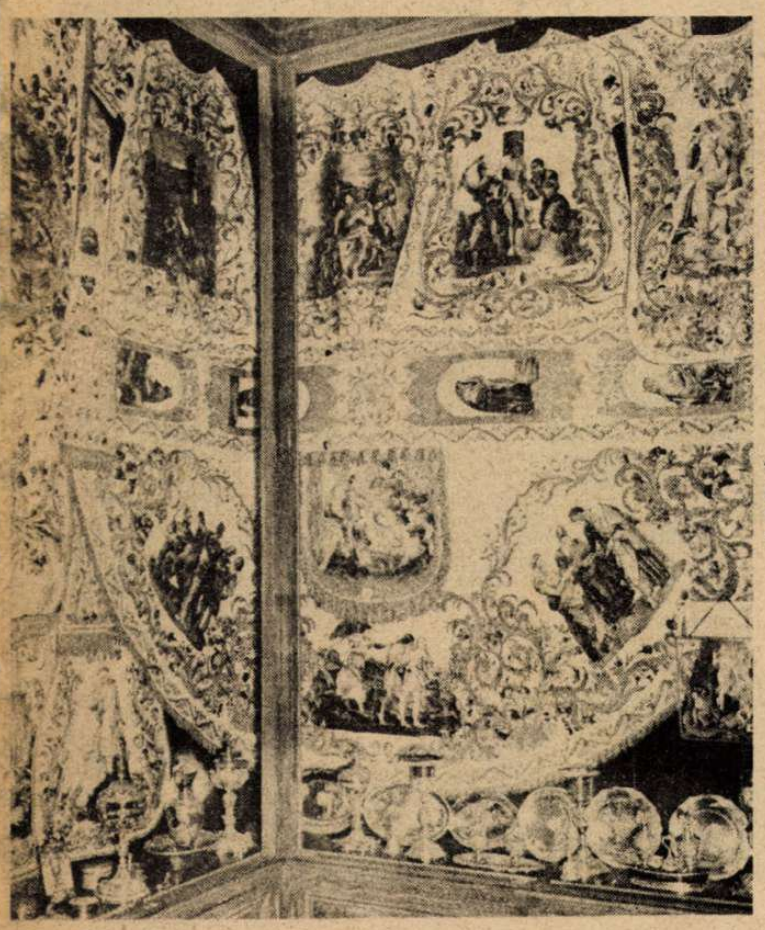

PÁPAI MISERUHÁK
II Ferenc, Szicilia királya ajándékozta IX. Pius pápának ezt a díszes miseruhát. A jeleneteket a legfinomabb tűfestéssel hímezték brokátra

MI UJSÁG RÓMÁBAN?
A Szent Péter-tér magános látogatója itt olvassa ki ujságját az oszlopok tövében. A római szereti Rómát; kedvenc olvasmánya az ujságok „Római krónika"-rovata

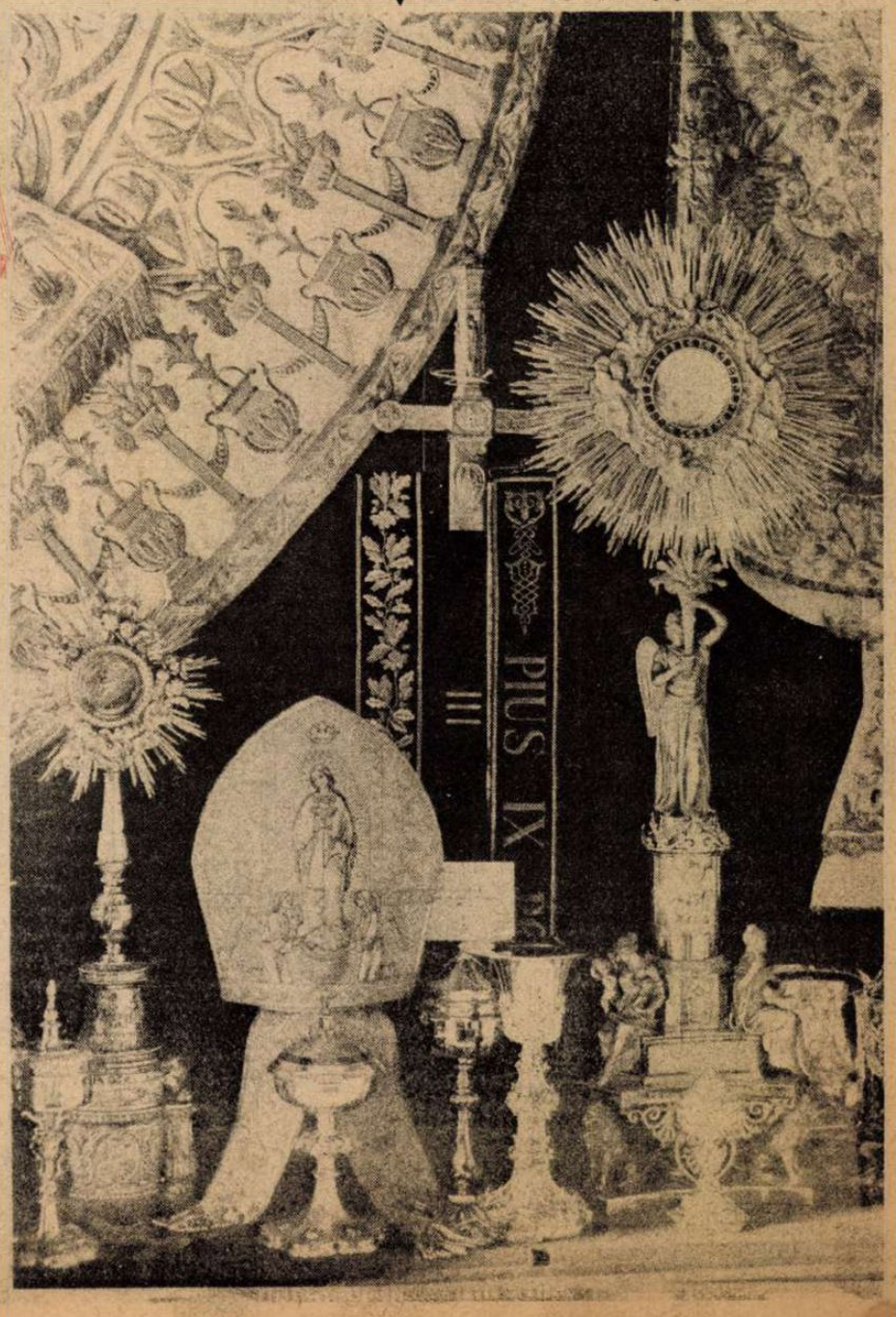

A SZENT PÉTER TÉRRE
esténként egész családok ülnek ki a hatalmas oszlopok alá, beszélgetni, kötni, játszogatni a gyerekekkel

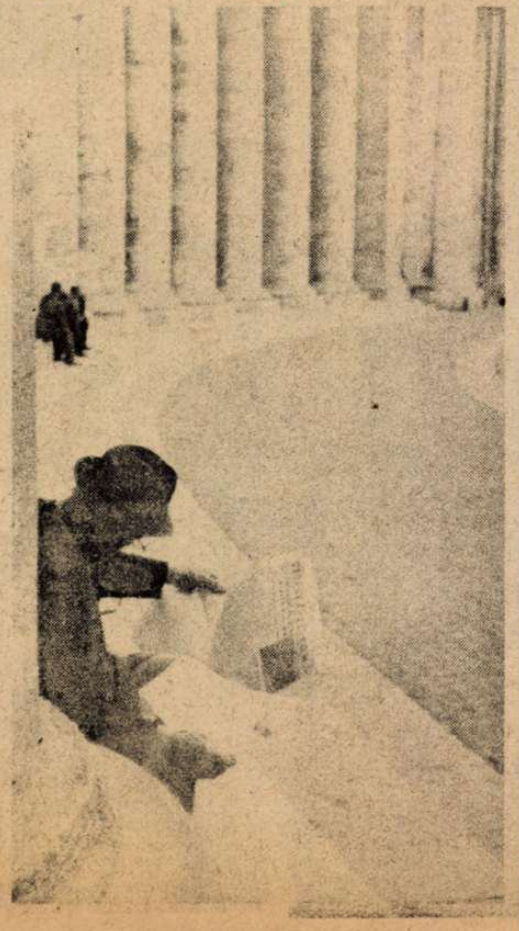

Nyári séta Rómában

Kedves Magyar Futár!

Szebb feladatom nem is lehetne, mint ez a szabad kóborlás Róma halhatatlan műemlékei között s a dolgozó, harcoló, elszánt és vidám olasz nép forgatagában. Összeolvad itt a jelen és a mult s acélos a bizalom a jövendőben. Fanatikus hittel viselik az emberek a háború súlyos nehézségeit s bíznak rendíthetetlenül a *Duce* messzelátó vezetésében.

Leírhatatlanul szép ez a nyár; felhőtelen az ég, mélyzöld a fák, a bokrok, a kertek sűrűsége, enyhe szél hűsíti az éjszakát s csillogó fényekben ragyog a nappal. *És szeretik itt őszintén és igazán a magyarokat!* Mindenki tanácsot ad, hogy mit fényképezzek, hogy szépnek, gyönyörűnek lássák az Örök Várost Magyarországon. Hiszen ezer és ezer felvétel sem volna elég Róma életének érzékeltetéséhez s csak képeim javát küldöm előre, szeretettel a Magyar Futár olvasóinak.

Róma, 1942 június.

Zubor István

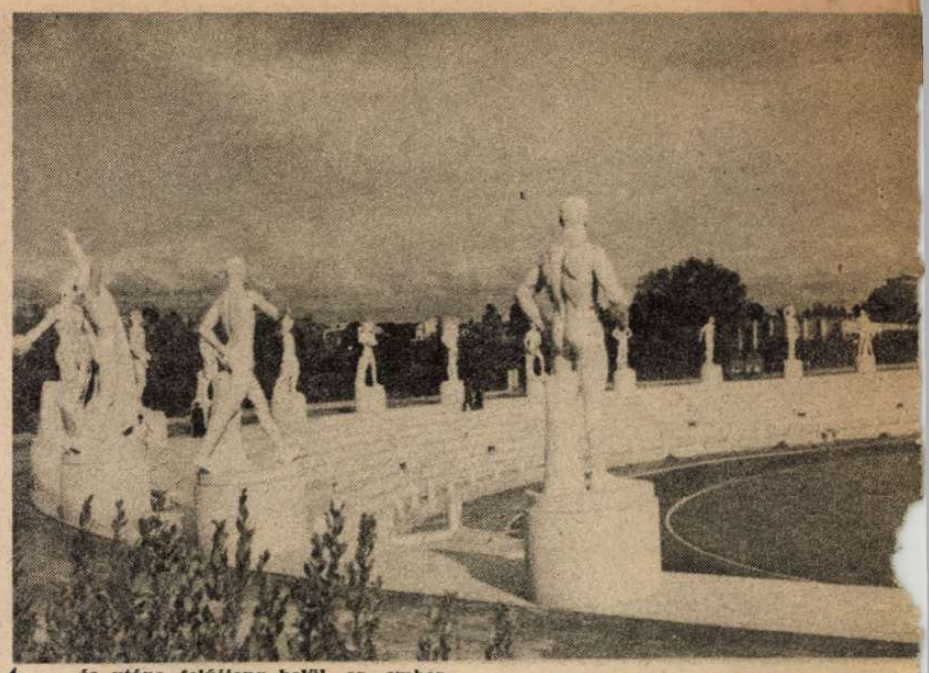

4. ↑ . . . és utána felújjong belül az ember, ha a Foro Mussolini emberi erőt, hitet, akaratot remekbevésett szobrai között belép az új Rómába . . .! Csodálatos játékot játszik itt az Örök Városban a bámuló emberrel a sok látott valóság; az Idő fogalmát szinte megfogható közelségbe hozzák a régmult emlékei és nem csodálatos . . .

5. ↓ . . . hogy költőt, festőt és szobrászt egyformán érzésre, alkotásra, lelkesedésre indít Róma. A régi művészet emlékei között újak születnek, a régi érzések kőemlékei új érzéseket teremtenek a művészben. Jó itt álmodni Rómában; az ember érzi, hogy ő maga elmúlhat, de szép álmait évezredek multával is megérzi, megbámulja lelkének késői rokona . . .!

1. ↑ A Forum Romanum . . . Kétezer évvel ezelőtt ezek között a kövek között élet pezsgett; emberek siettek dolguk után, gyönyörködtek gondtalanul, vagy keresték az igazságot . . .! És felette, a Palatinus dombján az előkelőek fényes villái között a pompa és a hatalom hitt a maga örökkévalóságában . . . Most néma, eltöredezett kövek és igazán csak a messziről jött, Rómában áhítatosan lépkedő ember érti meg a mondanivalójukat . . .!

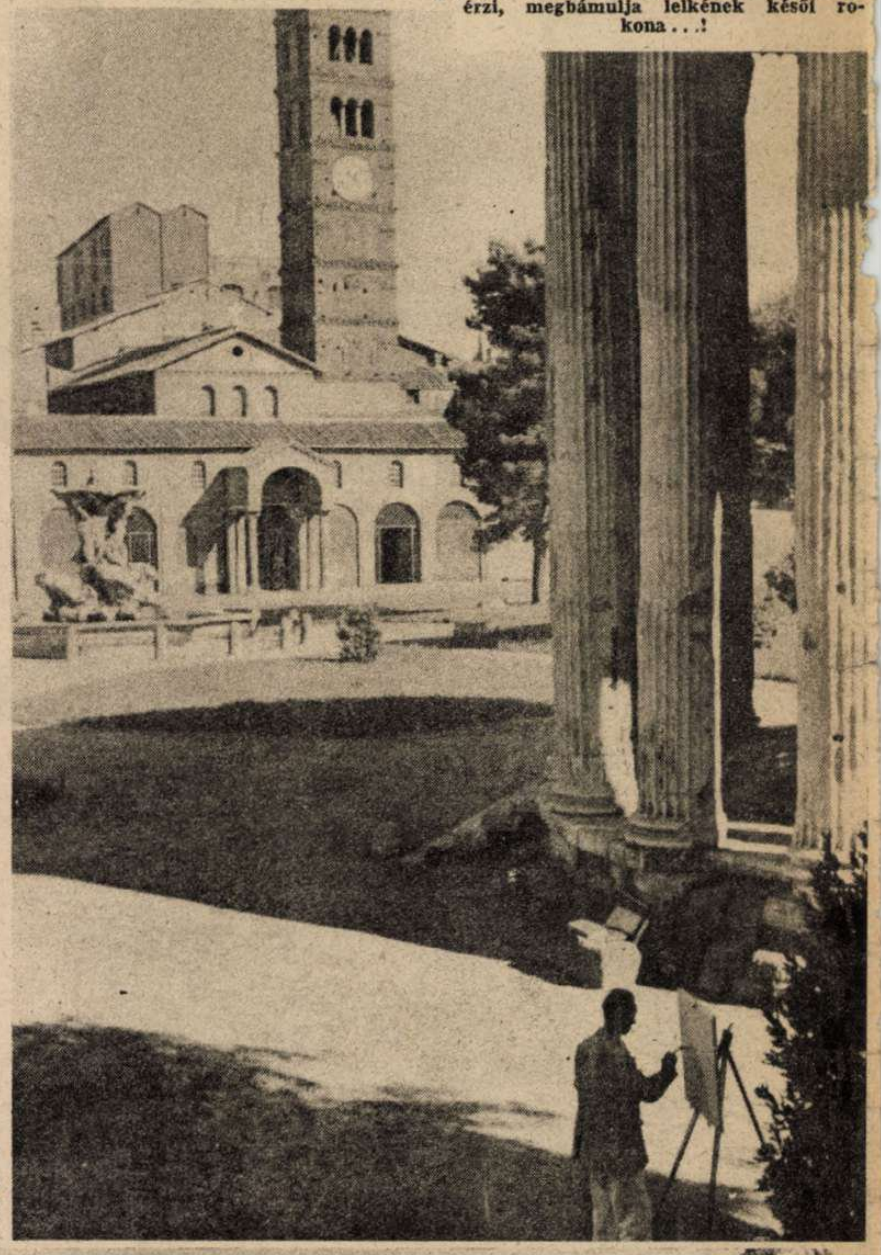

2. ← Karcsú, kétezeréves oszlopok, mögöttük az új Hit újabb temploma s a kettő között a mai élet fut a széles, aszfaltos úton . . .

3. ↓ A Colosseum mai mértékkel mérve is hatalmas falai között sok vér folyt . . . Kiéheztetett, feldühített állatok tépték itt szét a Hitvallókat a pogány Róma csőcselékének gyönyörűségére. A keresztény világnézet dicsőségének nagy tanuja ez a pogány alkotás . . .

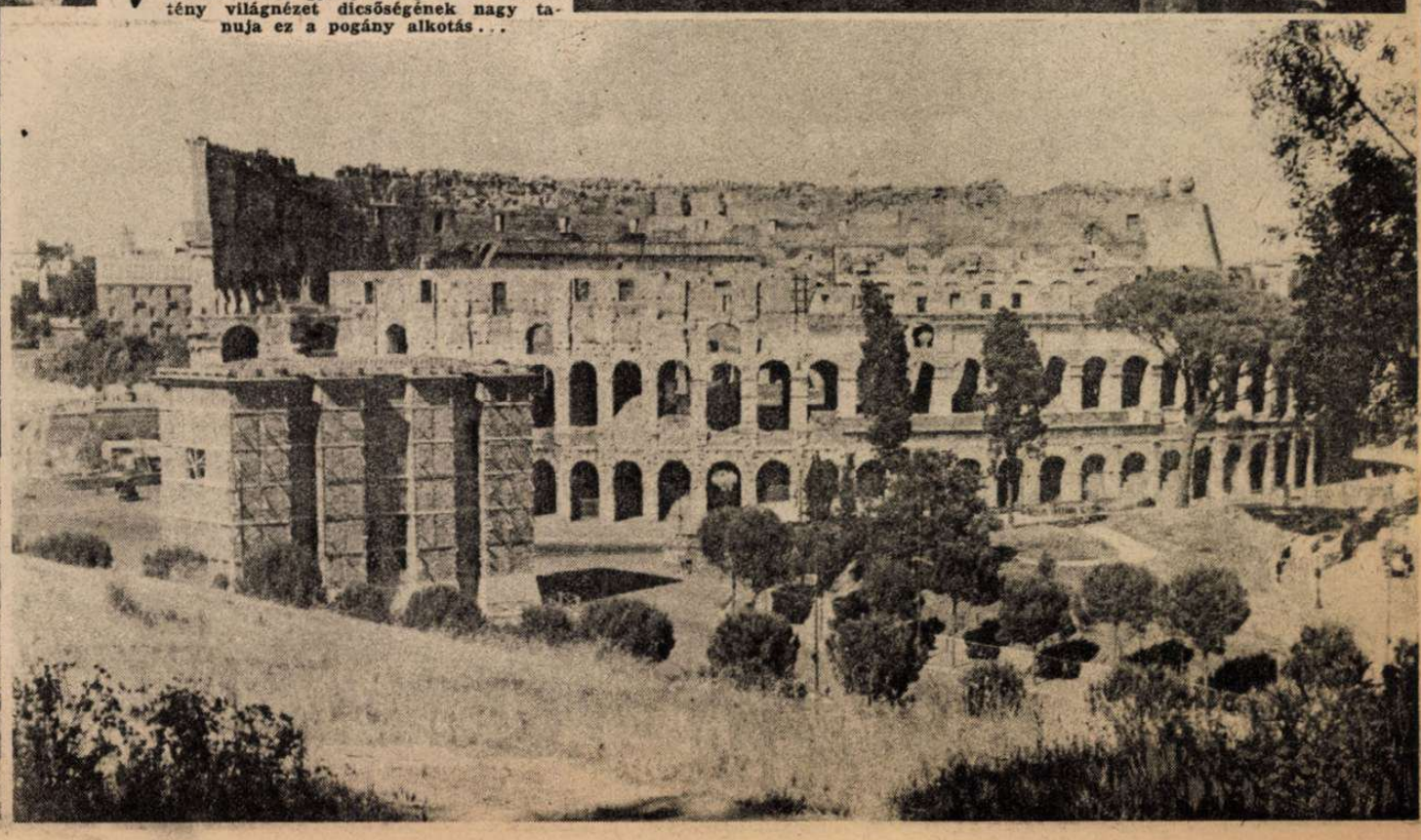

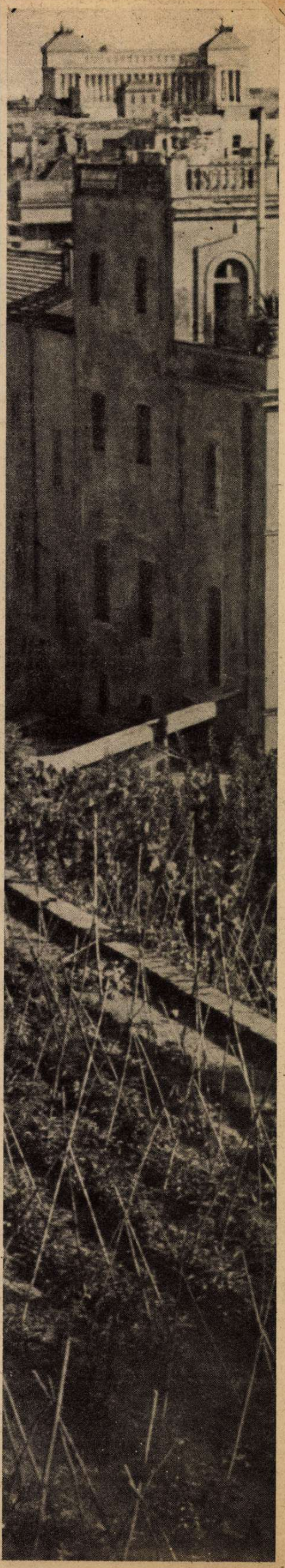

6. „Pénzhalászok" a Fontana di Trevi hatalmas kútjánál. Az idegen, aki Rómát végigjárja, el nem mulasztaná, hogy egy pénzdarabot ne dobjon a Fontana di Trevi vizébe, amit azután bámulatos szakértelemmel és fürgeséggel halásznak ki a környékbeli gyerekek. Világszerte ismert közhit, hogy aki pénzt dobott a kristálytiszta medencébe, az nem utoljára jár Rómában ... Kedves és szép, de csak babona ... azért én is bedobtam 50 centesimot! ...

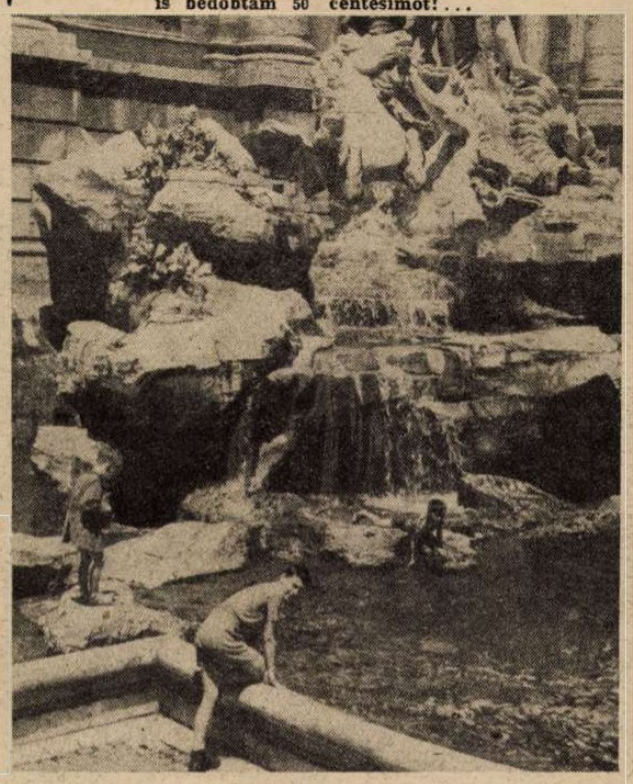

7. A Piazza di'Spagna lépcsőin három hatalmas virágárus-sátor áll. A római nagyon szereti a virágot; a Campo de'Fiori-t nem hiába nevezték el a virágokról, egész virágvásár zajlik le a kis téren reggeltől-estig, de majdnem minden sarkon áll egy-egy virágárus Rómában és a színes olasz virágok gyorsan találnak vevőt

8. Általában, a rómaiak nagyon jó viszonyban vannak a kútjaikkal. A római kutak, díszkutak nemcsak művészi alkotások; a Piazza del Popolon például egyenesen a kőoroszlán szájából isznak a gyerekek ...

9. ... de szívesen hajol le a Piazza di'Spagna kútjának vízsugarához a háborús világhoz mérten egyszerű eleganciájú római dáma is ... A római hölgy az élénk színeket szereti — ajkán, körmein és lábkörmein is; harisnyát nem hord a háborús időkben és különben is takarékoskodik a vásárlókönyvével. A „teletalpas" cipő a divat.

10. Az olasz reálisan nézi a háborús világot és minden téren felveszi a harcot a győzelemért... Rómában is egymást érik a „vitaminkertek". Sűrűn szegélyezik a széles utakat ...

11. ... és a hét dombra épült Örök Város domboldalait is. Ezek a békebeli virágoskertek most paradicsomot és futóbabot teremnek s a győzelem akaratát hirdetik, mint felettük a II. Viktor Emánuel-emlékmű hatalmas márványkolosszusa! A római okos, józan és reális, a minden talpalatnyi földet kihasználó kertek tanusága szerint, de ez nincs ellentétben ...

12. . . . vidám, gondot és bajt könnyen felejtő természetével. A római utcának egy asztalnyi kis területén felüti a sátrát egy utcai bábszínház és máris csoport veszi körül és pedig — túlnyomórészt felnőttek. Sőt, mintha csak őket érdekelné, a gyermekek mintha nem is érdeklődnének az olasz Paprika Jancsi kalandjai iránt, ők . . .

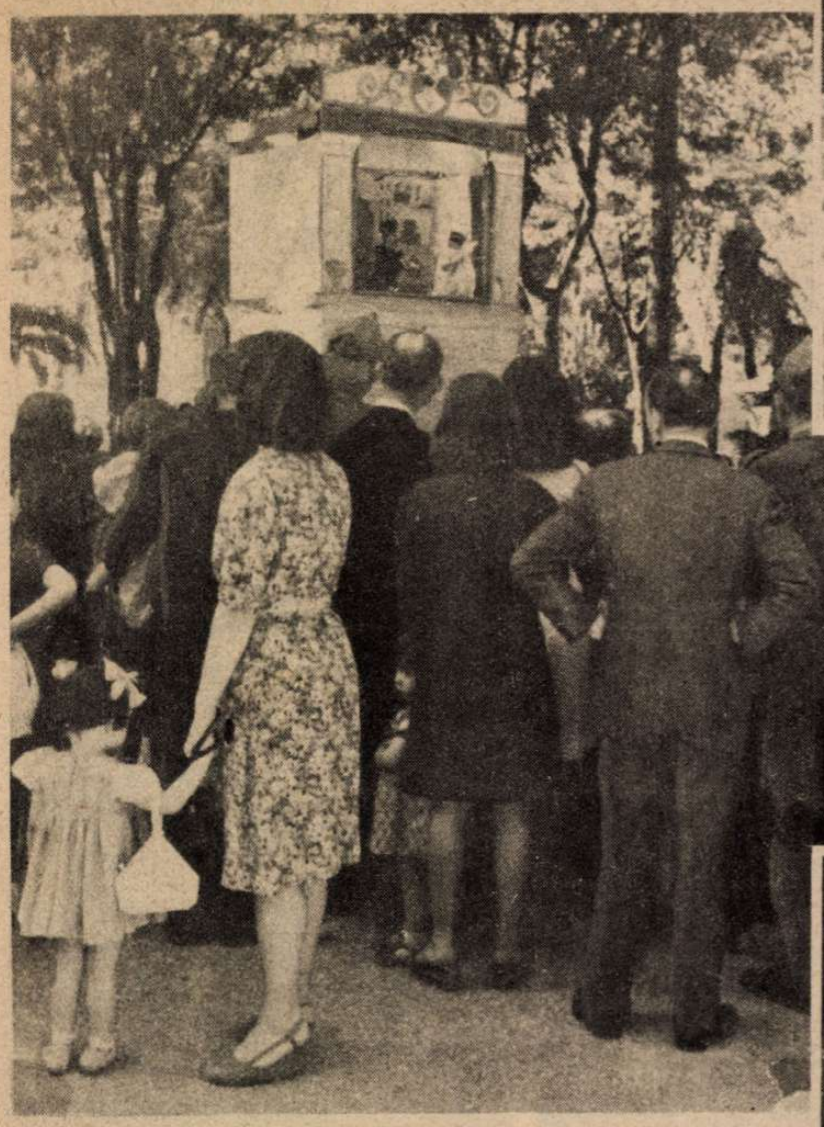

13. . . . inkább a parkokban szórakoznak. A Villa Borghese egyik kútjának medencéjét már több érdeklődéssel veszik körül . . .

14. ⟶ . . . de nem a műremeket bámulják, hanem azt figyelik nagy buzgalommal, hogy vajjon sikerül-e kihalászni a vízbe ejtett játékot . . .

15. A Campo de Fiori külön élete . . . Ez a kis tér a Corso Vittorio Emanuele közvetlen szomszédságában híven megőrizte régi, ma már külvárosiasan ható jellegét . . . Az utcai osztrigaárus egy ládán üti fel „boltját" és a vevők a „kezéből esznek" . . .

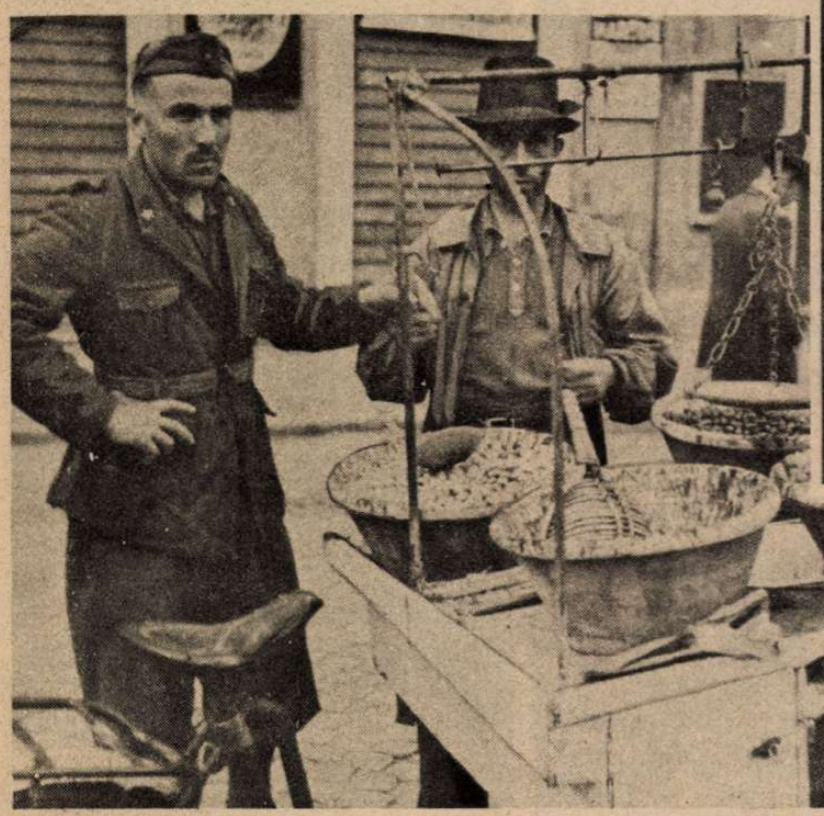

16. ⟵ . . . de jó üzletet csinál az olajbogyóárus is. Az olajbogyót nagy tömegben és szívesen eszi a vérbeli római

17. ⟶ A Campo de Fiorit nem hiába nevezték el a virágokról; a virágárusok egész sora áll a kis tér egyik oldalán és alkonyatra mégis kiürülnek a virágokat tartó bádogtartályok!

AZ OLASZ KATONA ARCA

az öntudatos, büszke, erős és kitartó férfi lelkét tükrözi. A harcban a hideg szovjetfronton és a trópusi sivatag forróságában is egy forman megállja a helyét Most minden olasz katona

18.

Róma mai, a nagy mult emlékeivel lépten-nyomon keveredő, pezsgő, modern életét bölcselkedő nyugalommal nézi régi házának ablakából az idős, római hölgy... Előtte a Corso Vittorio Emanuele szédítő forgalma, a rohanó trolleybuszok, autók és az egész modern élet — s ő bizonyára olyasmit sóhajt: Milyen más volt minden; az én időmben!

19.

A Via Cappellari sarkán... A fényképezőgép néha festménnyé örökíti meg azt, amit az emberi szem legfeljebb érdekesnek lát... A keskeny, csak gyalogjáróknak alkalmas utca festői régiségével úgy torkollik be a kis térre, mintha műemlék lenne...

20.

Római est. Alkonyatkor benépesülnek a terek, az utak; a római szereti a koraestét künn tölteni az utcán. Ilyenkor kaszinóvá alakulnak át a lépcsők, a szobrok talapzatai; a Piazza di Spagna felett a lépcső szélén ülnek a családok; a mama köt,

21. ...a papa itt olvassa ki az Il Giornale d'Italiano-t, a gyerekek pedig szertenézik a maguk szórakozását, játékát, de...

22.

...szívesen üldögélnek és csevegnek ők is a szobrok talapzatain, ahogy azt a nagyoktól látják. A római alkonyat beszélgető társasággá alakítja a nyüzsgő sokaságot...

23. Bölcselkedő, szívét az Örök Város kitárja millió vándor előtt s megsejteti velük a halhatatlanságot... Róma varázsa nem fűződik órához és napszakhoz, de aki innen, a Pincio korlátja mellől búcsúzik a Várostól, az mégis azt hiszi, hogy Róma alkonyatkor a legszebb, amikor szürkeségbe olvadnak a háztetők és felettük szilárd hittel mutat az Ég felé a Szent Péter székesegyház kupolája!...

büszke az északafrikai döntő katonai sikerekre!

Világ

← A SZÜLŐFÖLDÖN 24 ÉV UTÁN...

Alfred Rosenberg birodalmi miniszter, keleti körútján Revalba érkezett. Rosenberg Reval szülöttje s itt kezdte meg harcát 1918-ban a marxizmus és a zsidóság ellen. A birodalmi minisztert, (középen) a lakosság népviseletben s ősi szokás szerint, kenyérrel és sóval fogadta

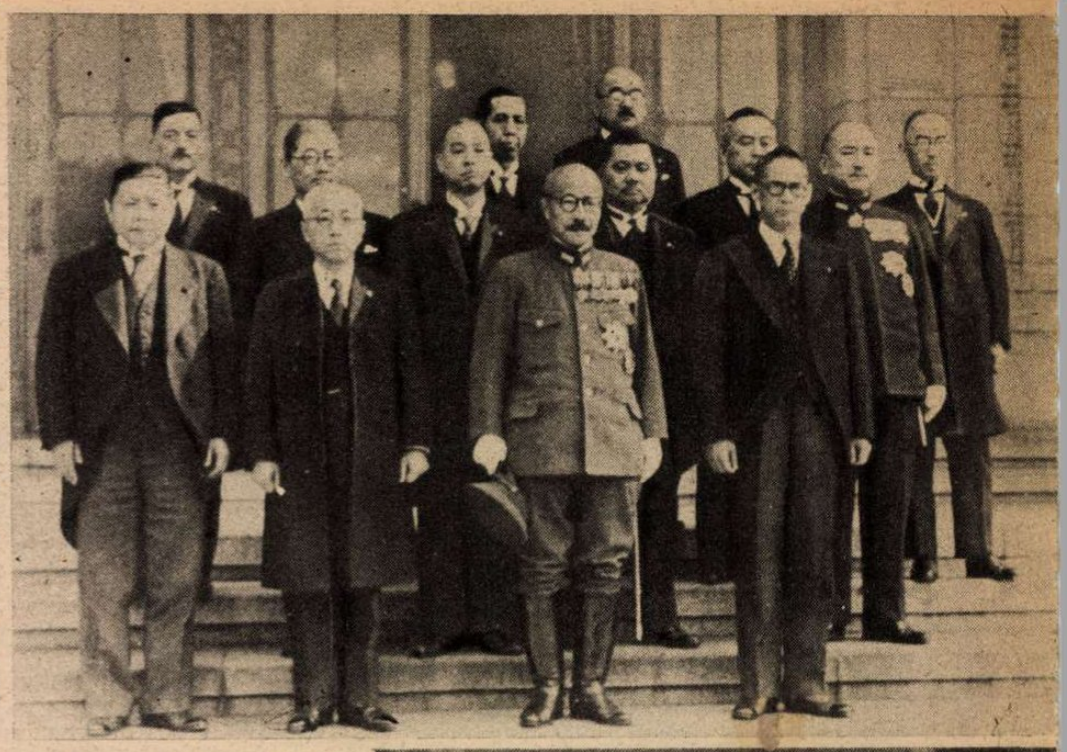

JAPÁN HÁBORÚS KORMÁNYA A TOKIÓI PARLAMENT ELŐTT →

Balról jobbra; alsó sor: Hiroya Ino földmívelésügyi, Kunihiko Hashida nevelésügyi miniszter, Tojo miniszterelnök és Teiichi Suzuki tárcanélküli miniszter. Középső sor: Ken Terashima közlekedésügyi miniszter, Shigenori Togo külügyminiszter, Michigo Iwamura igazságügyminiszter, Okinori Kaya pénzügyminiszter, Yoshiaki Hatta vasútügyi miniszter, Shigetaro Shimada tengerészetügyi miniszter, Michio Yuzawa belügyminiszter. Hátsó sor: Nobushuke Kishi ipar- és kereskedelemügyi miniszter és Chikahiko Koizumi egészségügyi miniszter

↑ A LEGUDVARIASABB HIVATALNOKKISASSZONY BERLINBEN,

— átveszi Goebbels minisztertől a kitüntetést, az 1000 márka jutalmat, a rádiót és a 10 színházjegyet...

↑ TISZTELET A HADIÁRVÁKNAK

Hideki Tojo japán miniszterelnök az ország minden részéből Tokióba felhozott 5000 hadiárva frontja előtt tiszteleg...

↑ BEFEJEZŐDÖTT AZ UDVARIASSÁGI VERSENY BERLINBEN

Goebbels miniszter a díjnyertes versenyzők között. A forgalmi, az elárusítói, a vendéglői és a hivatalnoki udvariasság mintaképei mosolyognak a képen...

SHONAN ÚJ POLGÁRMESTERE

Shonan az új neve Szingapurnak... Képünkön (középen) Shigeo Odate, az új japán polgármester megérkezik a városháza elé, átvenni hivatalát

↑ AMERIKAI TÁBORNOKOK ÉRKEZTEK JAPÁNBA — HADIFOGOLY MINŐSÉGBEN

Balról jobbra; Mari tábornok, vezérkari főnök a Fülöp-szigeteken; King tábornok hadseregfőparancsnok; Johns tábornok és Gundou tábornok hadseregparancsnok

BATÁVIÁBAN → már nyugodt az élet. Hatalmas utcai térképeken tudatják a hatóságok a néppel a japán győzelmeket Keletázsia területén

HÉTRŐL HÉTRE

Humornak

ragyogó az angolszászok jónehány komoly bemondása s csak ha tréfálkozni próbálnak, akkor szomorítják el az európai népeket... A angol parlamentben, a tobruki szörnyű vereség miatt felizgatott képviselőknek, az Óceán fölött repdeső Churchill helyett, a munkáspárti Attlee válaszolt a kellemetlen kérdésekre. A helyettes miniszterelnök a feldúlt kedélyek lecsillapítására felolvasta a derék Auchinleck tábornok levelét, amelyben az afrikai hadvezér értesítette a kormányt, hogy volt egy kedvező pillanat a hadszíntéren, amikor a tengelycsapatok már teljesen kimerültek s szünet állott be a harcokban, de sajnálatos egybeesés következtében, ugyanakkor az angol csapatok is olyan kimerültek voltak, hogy a csudajó helyzetet nem lehetett kihasználni a fölény megszerzésére... Ennél ízesebb hadijelentést még nem pipált a világ! Az ember önkénytelenül elképzeli az állapotot, ahogy két birkozó közül az egyik liheg s a másik már legyőzhetné, ha a halálos fáradtságtól, nem — hörögne... Mert így volt valahogy Afrikában. Egyébként Auchinlecket is felülmúlta Mac Arthur amerikai tábornok, aki a kies Ausztráliából sürgönyt küldött Ritchie tábornoknak Tobrukba, hogy ne hagyja magát s vágja ki a seregét Rommel páncélosai közül. Ritchie éppen akkor kapaszkodott fel a repülőgépre, hogy búcsút mondjon Tobruknak s távozzék a légen át, 30,000 katonájának hátrahagyásával. Ő is úgy vágta ki a rezet, mint Mac Arthur, aki szintén csak önmagát szalasztotta ki Corregidor erődjéből... A komoly angolszász humort azért mégis Roosevelt koronázta meg, aki elmesélte Churchillnek, hogy jelenleg sokkal jobban állanak úgy együtt, mint 1941 augusztusában... Azóta ugyanis elveszett Hongkong, Szingapur, az egész holland-indiai gyarmatvilág, Malaja, Burma, a hadiflotta nagyobbik fele, az Aleuti szigetek főrésze, az afrikai támaszpontok java s éppen veszendőben van még egy és más... Éppen ideje, hogy Roosevelt vegye át az összes hadszintereken a legfőbb irányítást. Merthogy olyan áldott jó — humora van...

A zsidó tőke

láthatatlan szerepéről sok szó esik közgazdasági életünk illetékes köreiben s a szaklapok híradása szerint a budapesti Kereskedelmi és Iparkamara felterjesztésben fordult a kormányzathoz, ennek a nagy kérdésnek törvényes megoldása érdekében. A keresztény iparosok és kereskedők azt panaszolják, hogy a zsidó tőkének csendestársi viszonyban történő igénybevételével, a törvényt kijátszó egyének súlyos tisztességtelen versenyt támasztanak s éppen az olyan becsületes kisembereket, magyar vállalkozókat károsítják meg, akik betartják a törvényt s nem hajlandók a pénzes zsidóval tilos utakon társulni. Ma már kétségtelen dolog, hogy a zsidó tőkét csak ható, törvényesen szabályozott vonalakon lehet és szabad bekapcsolni a gazdasági körforgásba, s helyesen írja az Új Világ, hogy „azok a hatalmas tőkék, amelyek a kereskedői és ipari tevékenység területéről kiszorultak, éppúgy kárt okoznak a nemzetgazdaságnak azzal, ha illegitim, spekulatív tevékenységben kerülnek felhasználásra, mintha bujkáló tőkeként törvénytelen kamatokat élveznek, vagy egyszerűen eltűnnek, mert tulajdonosaik felélik őket...“ Az államhatalom csak azokat támogathatja, akik a meghozott zsidótörvények rendelkezéseit és szellemét tiszteletben tartják s erős munkájukkal megszilárdítani igyekeznek a zsidótlanított magyar közgazdálkodást. Ennek a hívő, dolgozó és előretörő magyar iparos és kereskedő társadalomnak megizmosodása végtelenül fontos nemzeti szükséglet! Középső rétegeinkben vagyunk gyöngék, mert itt hódított magához minden életlehetőséget a zsidóság, s éppen ezért jogos és indokolt, hogy a termelésből kikapcsolt zsidó tőke ezeknek a rétegeknek a megerősítését segítse elő, az államhatalom által előírt formák között. A zsidó tőkét — amely egyedül és kizárólag a magyar föld és a magyar nép kincseiből tevődött össze — a keresztény dolgozók tőke- és hiteligényeinek ellátására kell felhasználni. Ez a spekuláció, a tisztességtelen verseny és a zsidóbujtatás megszüntetésének egyenes útja...

A textilközpont

állást foglalt a kereszténynek és zsidónak tekintendő vállalatok kérdésében s magyarázatával tökéletesítette a leboruló homályt. A hivatalos Közellátási Értesítőben olvassuk, hogy „amennyiben valamely cégnél csendestársi viszony áll fenn, úgy a csendestársnak zsidó mivolta az illető céget még nem minősíti zsidónak, csak az esetben, ha a csendestárs az illető cégnél egyidejűleg alkalmazott is...“ Ha tehát a zsidó csak a tőkét adja, esetleg és sokszor uzsorahaszonért s titkos megegyezésben teljes befolyást biztosít magának a vállalatnál, akkor a cég — keresztény. Ha pedig Schwarz Bernát és a fia közös családi tőkéjüket két keresztény textilvállalatba helyezik el s az öreg zsidó abba az üzletbe lép be „alkalmazottnak“, amelyben a fia a tőkés, s a fiatal Schwarz az apja által pénzelt vállalat alkalmazottja lesz, — akkor minden rendben van s mehet a kocsi tovább, keresztény cégjegyzéssel és zsidó profittal... A Textilközpont a magyar keresztény és a zsidó textilvállalatok közötti áruelosztás kérdésében is hasonló bölcsességgel hozta meg tüneti intézkedését a következőkben: „Addig is, amíg a Textilközpont állandó jellegű intézkedést léptethet életbe, a kérdés mérlegelését rábízza átmenetileg az egyes gyárakra. Ott, ahol az áruelosztást intézők még nem magyarok, feltételezi a Textilközpont, hogy mindannyian tisztában vannak azzal, hogy intézkedéseik során milyen magatartást kell tanusítsanak azzal a néppel és országgal szemben, amelynek kenyerét eszik...“ A zsidó gyárosokat tehát atyai intelemmel akarják rászorítani a zsidó érdekek feladására... Érdekes egyébként, hogy a Közellátási Értesítő első oldalán, ahol ez az intézkedés megjelent, azt olvassuk az országos helyzetképben, hogy „Szegeden igen sok a panasz egyes gyárak ellen, a zsidókat előnyben részesítő árupolitika miatt...“ Ez az elmélet és a gyakorlat keserves összeütközése, amelyből búsás nyereséggel keveredik ki, — a textilzsidó...

A német napilapok

az elmúlott héten hosszasan foglalkoztak vitéz Imrédy Béla és a Magyar Megújulás Nemzetiszocialista Pártszövetségnek a 8 Órai Ujság felelős szerkesztője ellen indított sajtóperével és a perben hozott elsőfokú bírói ítélettel.

A „Leipziger Neueste Nachrichten“ és a „Stuttgarter Neues Tagblatt“ vezércikkeikben érdekes megjegyzéseket fűztek ehhez a perhez és annak politikai hátteréhez. Ennél a pernél — írják — csiszolt, nagy hozzáértéssel keresztülvitt politikai párbajról volt szó, két különböző világnézet képviselői között... Az egyik oldalon Imrédy, mint a korszerű nemzetiszocialista korszellem szóvivője, a másik oldalon gróf Bethlen István, mint egy reakciós-liberális rendszer megtestesitője mérték össze fegyvereiket. A vezércikkek a perben elhangzott tanuvallomások alapján ismertetik gróf Bethlen István kifejtett felfogását és ugyanúgy vitéz Imrédy Bélának a perben tett nyilatkozatait is. Kiemeli többek között az egyik cikk gróf Bethlen Istvánnak azokat a megnyilatkozásait, hogy ma nincs egységes korszellem, hanem van egy kommunista, egy angolszász és egy nemzetiszocialista-fasiszta irányzat; ez utóbbi azonban kisebbségben van és egy olyan kis országnak, mint Magyarország, nem szabad hinnie, hogy immár ez az érvényes korszellem, mert talán egy másik irányzat fog győzni. Majd így folytatja a vezércikk: „Bár a második és harmadik fokon még foglalkozik majd a bíróság az ítélettel, a per eddigi eredményének politikai hordereje megmarad, különösen, ha az ember szem előtt tartja az ítélet indokolását. A törvényszék ugyanis ahhoz a megállapításhoz jutott, hogy Imrédy a nemzetiszocialista korszellemet a magyar történelmi hagyományokkal és a sajátos magyar életformával összhangban kívánta vezetni... Belpolitikai szemmel nézve ez sem többet, sem kevesebbet nem jelent, mint hogy Imrédy volt miniszterelnöknek és pártjának a független magyar bíróság, a legmagasabb bírák egyikének elnöklete alatt azt az igazolást adta, hogy Imrédynek és követőinek nemzetiszocialista célkitűzései az ezeréves magyar alkotmánnyal nagyon is összeegyeztethetők és hogy a magyarországi reakciósliberális köröknek az a kísérlete, hogy Imrédyt éppen ezen nemzetiszocialista programmja miatt a nyilvánosság előtt pellengére állítsák, nem sikerült...“

Tiszta jogunk

van hozzászólni ahoz a sajnálatraméltó vitához, amely a bíróság előtt zajlik, a szélsőjobboldali sajtó zsidógyanús hirdetései tárgyában. A Magyar Futár, indulása idején alaposan megvizsgálta a jelenlegi áldatlan helyzetet s az elkerülhetetlen tévedések és visszásságok miatt úgy határozott, hogy semmiféle hirdetést nem közöl s lemond minden közgazdasági jövedelméről. Elhatározása súlyosan befolyásolja a versenyképességet s gyorsabban megérezteti a drágulást, de a gyanú árnyékát sem engedi közel a sajtóvállalathoz. Ebben a kivételes és egyedülálló helyzetben s nyilvánvaló érdektelenséggel állítjuk, hogy a sajtó számára ma megoldhatatlan feladat a keresztény és a zsidó hirdetések világos, határozott szétválasztása. Ahoz nem kell külön vizsgálódás, hogy az értelmes magyar olvasóközönség felfedezze az egyik, vagy a másik újságban a zsidó hirdetések túlnyomóságát, de az árjásítások szövevényében a sajtó, egyszerűen nem tud eligazodni. Ez természetes következménye a zsidó törvényeknek, amelyek különböző határidőket szabnak a vállalatok átállításához s egy folyamatot rendelnek el, amely máig sem zárult le! Csak annyi bizonyos ebben az átmeneti korszakban, hogy minden antiszemita lap, kivétel nélkül, súlyos bevételektől esik el, olyan bevételektől, amelyeket a törvény nem tilt, — csak a politikai erkölcs... A független jobboldali sajtó tehát általában nehezebb körülmények között vesz részt a gazdasági versenyben s fokozottabb mértékben van szüksége az olvasóközönség támogatására. A politikai ellenfeleknek tehát nincs más feladatuk, mint az olvasóközönséget terelgetni el örökös propagandával a jobboldali lapoktól. Mirevaló ennek a nagy igyekezetnek megtámogatása — nemzetiszocialista oldalról?... Mirevalók az olyan perek, ahol egymást marják a jobboldaliak, a baloldal gyönyörködtetésére? Miért nem alakítanak inkább egy közös gazdasági bizottságot, amely az összes hirdetéseket a politikai világnézet szempontjából, közlés előtt felülbírálja?... Vagy akkor nincs min — veszekedni?...

A HONVÉDNAP

A GYALOGSÁG DÍSZMENETE A HŐSÖK TERÉN RUSZKICZAY-RUDIGER ALTÁBORNAGY, A KORMÁNYZÓ KÉPVISELŐJE ELŐTT

Nem a cifra írás és a zengő-szó, hanem az idők fájdalmát és nemes büszkeségét mélyen érző **magyar szív** ünnepelte meg a honvédnapot szerte az országban. Honvédezredek indulnak a távoli harcterekre, hősi küzdelmek hírét hozza minden hadijelentés, sebesült honvédek érkeznek haza s a búcsú, a viszontlátás, a fekete gyász, a remény és a felujjongó öröm, szülők, hitvesek s magyar fiúk és leányok szívében vert tanyát. **Éljük a kort, amelyet a történelem elrendelt a mi nemzedékünknek, bátran, hittel s az örök magyar élet szolgálatában!** Ma olvassuk csak igazán feldöbbenő értelemmel **Petőfi Sándor** sorait: **„Csatatér a nagy világ. Ahány kéz, annyi fegyver, annyi katona . . .“** S ha a világ a fegyverekre bízta a döntést, akkor mi csak a honvédekre bízhatjuk az életünket! **A nemzet a honvéd és a honvéd a nemzet a tomboló viharban s nincs jövőnk a honvéderő nélkül.** Nem a honvédségért, hanem **önmagunkért** hozunk áldozatot, mert a józanösztönű ember nem különbözteti meg önmagától harcos, erős karját . . . **Testvére, fia, apja és védelmezője a honvéd sok milliónyi magyarnak s ezért fogadjunk a szívünkben honvédnapot minden hétközapra, a végső győzelemig!**

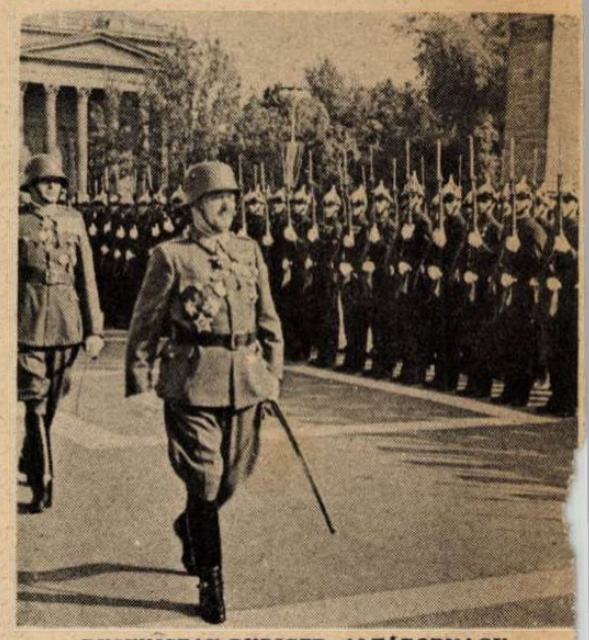

RUSZKICZAY-RUDIGER ALTÁBORNAGY, hadtestparancsnok a Kormányzó képviseletében a Honvédnap Hősök Terén megtartott ünnepségén . . .

ZÁSZLÓSZENTELÉSI ÜNNEPSÉG A MARCIBÁNYI-TÉRI SPORTPÁLYÁN

Az I. honvéd utászzászlóalj zászlaját Ruszkiczay-Rudiger altábornagy, hadtestparancsnok jelenlétében szentelték fel. Az utászcsapatok feleskünsnek az új zászlóra . . .

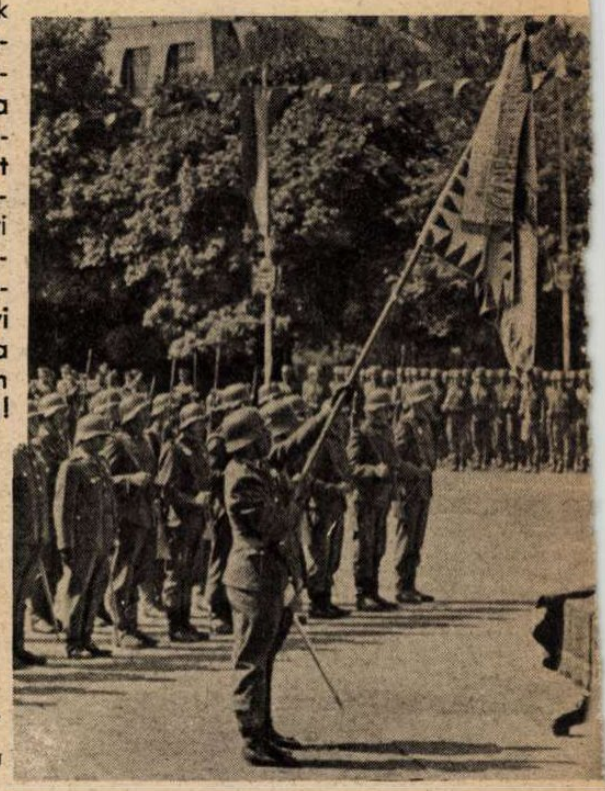

AZ I. HONVÉD UTÁSZZÁSZLÓALJ ÚJ ZÁSZLÓJA . . .

KÓRHÁZHAJÓ ÉRKEZETT . . .

A szovjetfront Németországban ápolt honvédsebesültjeit a STADT WIEN kórházhajó szállította Budapestre. A sebesült hősöket a városparancsnokság, a hadtestvezetőorvos, az átvevő kórház parancsnoka, a honvédelmi minisztérium kiküldöttje, valamint a székesfőváros képviselői fogadták ünnepélyes keretek között

A STADT WIEN parancsnoka átadja a szállítmányt

Vöröskeresztes nővérek ajándékcsomagot osztanak a sebesült honvédeknek . . .

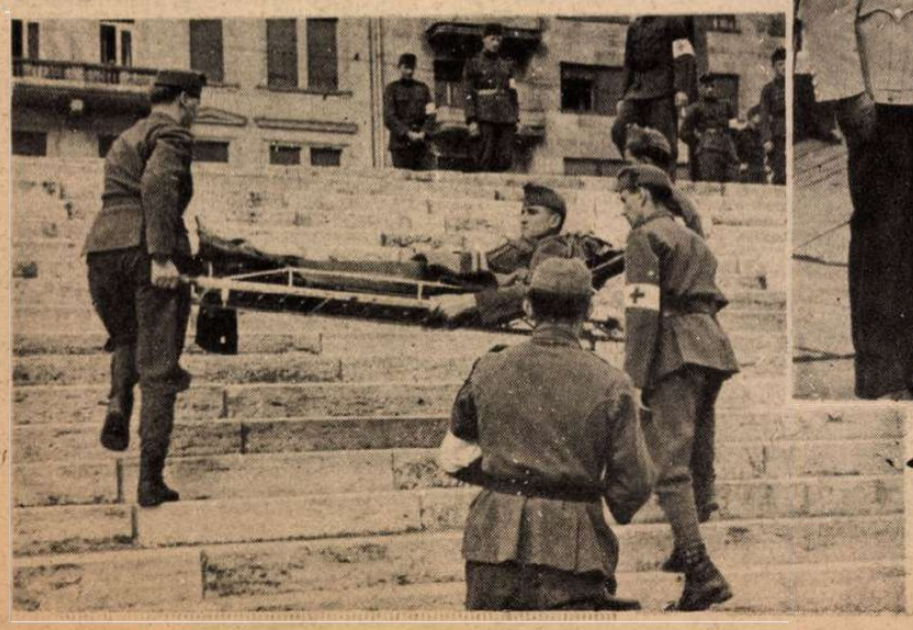

A járni nem tudó sebesülteket hordágyon szállítják a gépkocsikhoz . . .

A könnyű sérülteket egészségügyi bajtársak segítik partra . . .

DICSŐSÉGE

DÍSZSZEMLE A HŐSÖK TERÉN. A TÜZÉRSÉG FELVONULÁSA

HONVÉDNAPI DÍSZŐRSÉG A HŐSÖK EMLÉKKÖVÉNÉL

FELDERÍTŐ HUSZÁRJÁRŐR A KELETI HADSZÍNTÉREN...

HŐSÖK NAPJA UKRAJNÁBAN
A magyar honvédek az elesett bajtársak virágos sírjai mellett

UKRÁN-MAGYAR BARÁTKOZÁS
Nem nagyon öltöztette az öreget a szovjet... →

← Féltő gonddal helyezik el sebesültszállító autóbuszban a súlyosan sérült honvédet

MAGYAR ÉS NÉMET TÁBORNOKOK A SZOVJETFRONTON

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI

vitéz SZEGHY IMRE
alezredes. Magyar Érdemrend Tisztikeresztje, hadiékítménnyel

nemes szentmártoni
DARNAY HUBERT
őrnagy. Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

GALÁNFFY GYÖRGY
százados. Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

ARPÁSY JÁNOS
hadnagy. Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

KRÉTAI JÓZSEF
őrmester. Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

CSETE SÁNDOR
szakaszvezető. Magyar Kisezüst Vitézségi Érem. Hősi halált halt

NAGYSZEGHI JÓZSEF
szakaszvezető. Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

PFEIFFER PÉTER
tizedes. Magyar Bronz Vitézségi Érem

TÓTH MIHÁLY
tizedes. Magyar Bronz Vitézségi Érem

RÓZNER FERENC
őrvezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

SZÁSZ GYULA
honvéd. Magyar Bronz Vitézségi Érem

GERDA ANDRÁS
honvéd. Magyar Bronz Vitézségi Érem

Az éjjeli vadászok kalandjai

SZARKA AZ ASZTALON!
„MA ÉJJEL NINCS VADÁSZAT . . ."
Az éjjeli vadászok szállásán, — valahol a nyugati tengerpart közelében, — a közös várakozószoba asztalára rákerül a kitömött szarka, ami annyit jelent, hogy elmarad az éjjeli vadászrepülés. Nem szeretik a vadászok a szarkát . . .

BAGOLY AZ ASZTALON!
„HURRÁ! MA ÉJJEL TÁMADUNK! . . ."
Ahogy belép a vadászrepülő a várakozószobába, a szeme a kitömött bagolyra esik. Az éjszaka madara továbbítja a szótlan parancsot: „Ma éjjel szabad vadászat az angol gépek ellen . . ." És vaksötétben az ég felé vágódnak a zúgó vadászgépek . . .

A LOVAGKERESZTES LIPPE-WEISSENFELD HERCEG, főhadnagy, az egyik legkiválóbb éjjeli vadász. Utolsó győztes útjáról így számol be:

Mi történik Európa nyugati hadszínterén? Micsoda erők akadályozzák meg, az angol közvéleményt dühösen izgató második front létesítését? Miért nem tudnak az angolszászok milliós, tétlen seregeikkel rátörni az európai szárazföldre? . . . Ezeket a kérdéseket sűrűn dobálják fel mostanában a sikert lihegő amerikai ujságok, mert nem ismerik Németország gigantikus védelmiberendezkedéseit az Atlanti-Óceán partvidékén s képtelenek felbecsülni a nyugati fronton állomásozó **német légihaderő** szerepének fontosságát. **Az Európát támadó angol bombázók sohasem tudnak olyan döntő eredményt elérni, hogy az angolszász csapatok partraszállását lehetővé tegyék! Az angol légitámadások rendjét és hatását összefüggéstelen részekre szabdalja a német vadászgépek villámgyors ellentámadása s nem engedi meg a nagyobbszabású tervek és az ellenséges légifölény kifejlődését, a partvidék legkisebb szakaszán sem.**

Az éjjeli vadász a gyöngye ennek a nyugati légihadseregnek. Kiképzésben, bátorságban és emberfölötti teljesítményekben, a hadak élén vezetnek az éj sötétségében harcra induló légivadászok, akiknek ismeretlen, hősi életét a Magyar Futár, az egyik legeredményesebben működő nyugati vadászcsoport szállásán készült képekben ismerteti a magyar olvasóközönséggel.

— „Nagy magasságban lőttem le egy angol Wellington-bombázót s lefelé irányítottam a gépemet egy mélyebben repülő angol bombázóra, amikor a sötét égből, csak tenyérnyi távolságban a gépem jobbszárnyától lezuhant egy ember . . . Csak az előbb lelőtt géphől ugorhatott a mélységbe. Az ejtőernyője még nem nyílott ki. Ha a szárnyra esett volna a Tommy, talán már nem számolhatnék be a kalandról . . .

A LOVAGKERESZTES GILDNER TÖRZSŐRMESTER, a híres éjjeli vadász. Beszámolója csodálatos kalandjáról, hallatlanul érdekes:

— „Rátámadtam a nehéz angol bombázóra, amely mélyrepülésben próbált elmenekülni. Üldöztem tovább a sötétben, alig néhány méternyire a fák, a bokrok és a házak fölött. Váratlanul a tenger színe fölé kerültünk s az angol bombázót 3—4 méter magasságban a víz szintje fölött tűz alá vettem. S egyszerre csak, mintha vulkán tört volna ki, tűz és vízoszlop csapott őrlás magasságba. Oldalt rántottam a gépemet, de ilyen közelségben a granátszilánkok vad erejével zuhant reám a víztömeg s majdnem összetörte a gépet. Átlyuggatott motorházzal és szárnyfelületekkel, nehezen értem el a repülőteret. Az angol bombázó pillanatok alatt merült el . . .

→

←

LENT KAPITÁNY MEGMENEKÜL
A lovagkeresztes Lent kapitány beszélte el: — „Felülről támadtam rá a Stirling-bombázóra s teljes közelségből indítottam meg a tüzet. Láttam a lövedékek becsapódását a hatalmas gép törzsébe s a következő pillanatban a Stirling mint egy óriás granát szétrobbant! . . . Saját bombái vágták széjjel. Azt hittem végem van. Repülőgépdarabok süvöltve vágódtak a gépemhez . . . Az oldalkormány felmondta a szolgálatot s csodával határosan értem földet. Kiszálltam, megvizsgálni a károkat s itt ért életem legnagyobb meglepetése, —

. . . mint egy halott kéz, — úgy csüngött a gépemen egy fennakadt angol kesztyű . . . Valami kísérteties véletlen következtében a szörnyű robbanásnál, az elpusztult angol pilóta kesztyűje a gépemre szorult . . . Lent kapitány, a lovagkeresztes hős éjjeli vadászcsoportja 500 légi győzelemmel vezet a nyugati fronton . . .

ROMMEL AZ ELFOGLALT CSATATÉREN

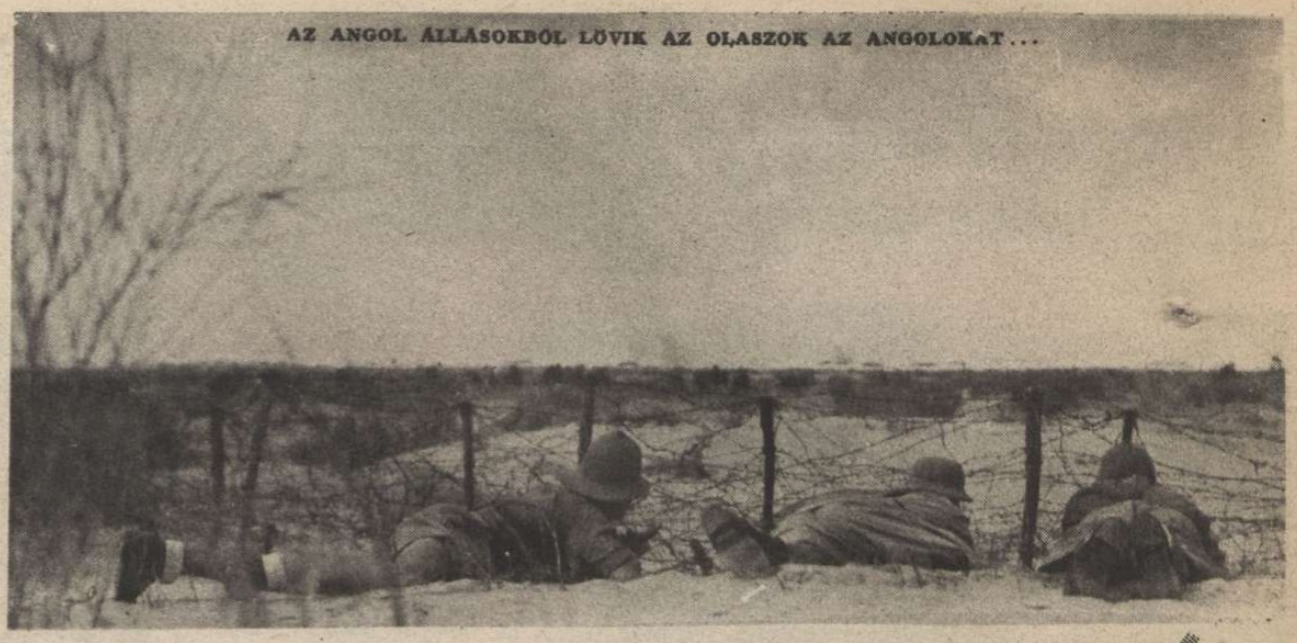

AZ ANGOL ÁLLÁSOKBÓL LÖVIK AZ OLASZOK AZ ANGOLOKAT...

ROMMEL MÁR

Káprázlató gyorsasággal viharzanak a nagy események az északafrikai hadszíntéren. Az angol alsóház tüzet fúj és erélyes vizsgálatot követel **Tobruk** gyászos feladásának megtorlására, **Rommel** tábornagy pedig, a hosszadalmas tanácskozások helyett, folytatja diadalútját a sivatagban s Egyiptom mélyébe üldözi a megvert ellenséget. **Tobruk után elesett Szollum, a Halfaya-szoros és Capuzzo s az egyesült olasz-német csapatok meglepő rohammal elfoglalták Marsa Matruh erődítményeit!** Ennek a bámulatraméltó előretörésnek a közeljövőben érik meg a gyümölcse. A tengelyhatalmak légi ereje új és kedvező támaszpontokról vetheti harcba hősi egységeit s már a londoni sajtó is elismeri, hogy **Alexandria** és a **Szuezi-csatorna** is komoly veszedelemben forog. **A déli szovjetarcvonal és Egyiptom között kialakul a földrészeket átfogó és összefüggő hadműveletek óriás harapófogója... Rommel és Bastico seregei a végső döntésért küzdenek s győzelmük a világháború legnagyobb meglepetését készítheti elő...**

A HÍRES OLASZ ARIETE-HADOSZTÁLY HARCBA INDUL

A HERNYÓTALPAS HARCKOCSIK
mély nyomot hagynak a sivatagi homokban...

AZ AFRIKAI HARCOK HŐSEI:
Balról jobbra: Kesserling tábornagy, a légierők parancsnoka, Rommel vezértábornagy és Gause tábornok, Rommel vezérkari főnöke

AKADÉKOSKODIK A SIVATAG...
Egy olasz parancsnoki kocsi kiszabadítása a süppedő homoktengerből

ETTORE BASTICO TÁBORNOK,
az Afrikában hősiesen harcoló olasz csapatok főparancsnoka →

ÉGŐ ANGOL PÁNCÉLOSOK FÜSTJE BORUL A SIVATAGI CSATATÉRRE...

EGYIPTOMBAN HARCOL

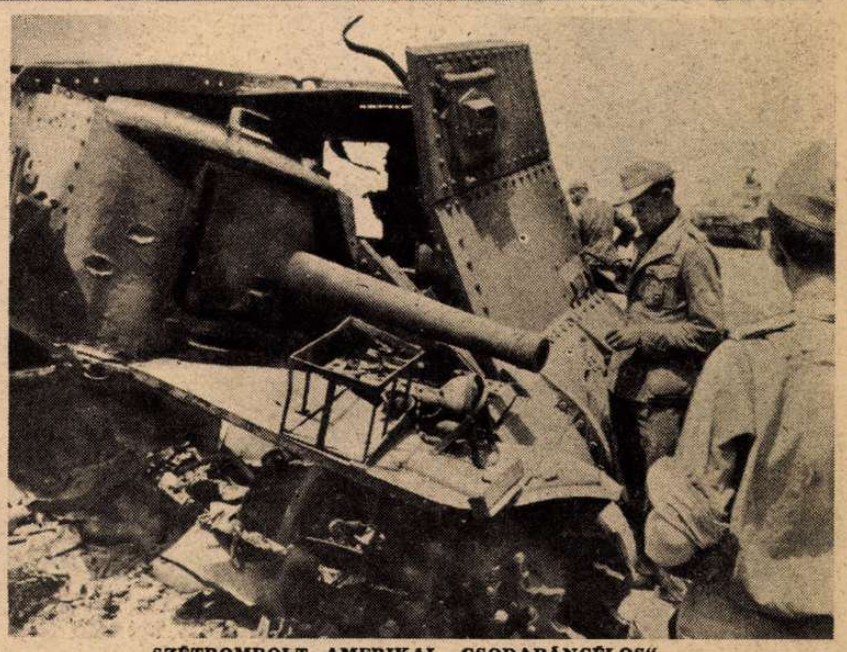

SZÉTROMBOLT AMERIKAI „CSODAPÁNCÉLOS“ TOBRUK ELŐTT

Az amerikaiak azt hirdették, hogy elpusztíthatatlan a páncélzata, de a csoda úgy alakult, ahogy képünkön látható... Kevesebb dicsekvés és erősebb páncél — jobb lett volna

← NÉMET GÉPPUSKAÁLLÁS az elfoglalt Halfaya-szorosban

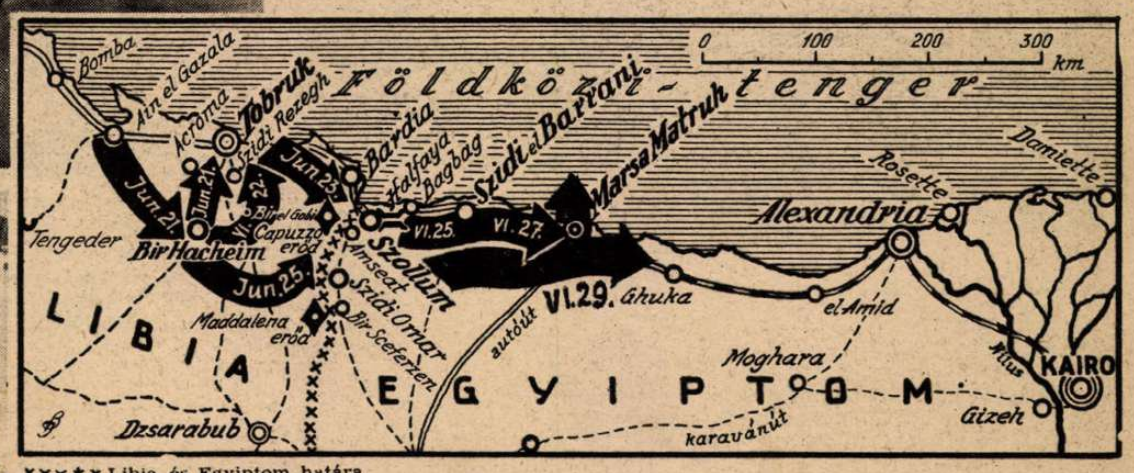

×××××× Líbia és Egyiptom határa

ROMMEL HADSEREGE EGY HÉT ALATT 350 KILOMÉTERT HALADT ELŐRE

CAPUZZO SZÉTLÖTT FALAIN ÚJRA OLASZ ÉS NÉMET ZÁSZLÓ LENG!

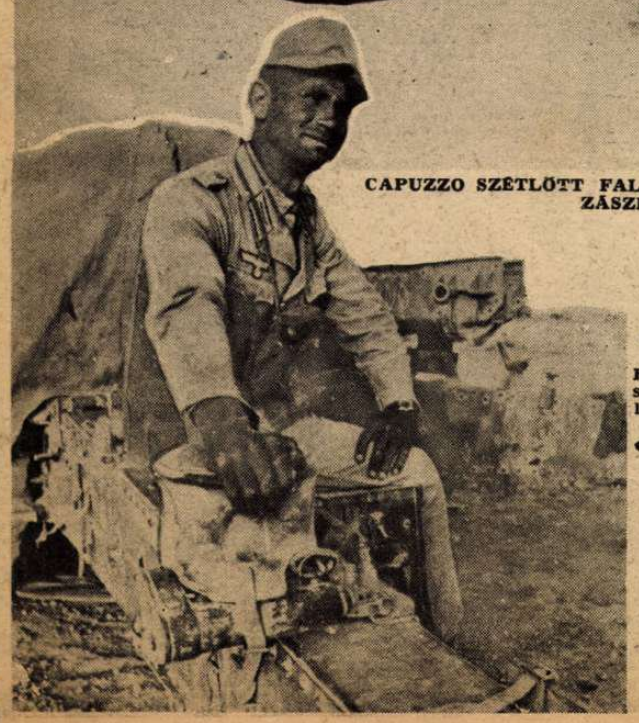

NÉMET TÜZÉR RÖVID PIHENŐJE

Hetek óta, 40 fokos forróságban s állandó küzdelemben csodákat művelt a tüzérség... ←

AZ ELFOGOTT ANGOLOK adatainak felvétele a harcvonal mögött. Hosszú munka, mert sok a fogoly... →

EGY TENGERALATTJÁRÓ HŐSTETTEI

Háborús regénybe is beillő amerikai útjáról, Cremer kapitány tengeralattjárója lassan és megviselten befutott egy németországi kikötőbe, ahol virágesővel fogadták a páratlan harcok hőseit. Cremer kapitány búvárnaszádját, már a nagy út első szakaszán, a biskayai öböl környékén megtámadták az angol bombázók s gépezetét erősen megrongálták. A tengeralattjáró folytatta útját s az amerikai partokon megtorpedózott egy hatalmas tartályhajót, **amely előzőleg lerohanta nehezen mozgó ellenfelét!** Az összeütközés ereje szétroncsolta a tengeralattjáró orrát, valósággal leborotválta a torony felét, a rádiószerkezetet és megsemmisített két torpedócsövet is... **Ezen a végzetes éjszakán Cremer kapitány még két tartályhajót és egy gőzöst sülyesztett el. A roncshoz hasonlító tengeralattjárót másnap amerikai rombolók fedezték fel s órákig támadták vízibombákkal. Egy súlyos találat után, behatolt a víz a tengeralattjáróba, a világítás kialudt s csak emberfölötti erőfeszítéssel sikerült a sérüléseket kijavítani. Hazaindult az úszó roncs s utolsó torpedójával még elsülyesztett egy 6000 tonnás amerikai gőzöst. Cremer kapitány eredménye 34.500 tonna megsemmisítése volt.**

1. CREMER KAPITÁNY MEGÉRKEZÉSE, A HALÁLÚTRÓL

2. AZ AMERIKAI TARTÁLYHAJÓ NEKISZALADT A NÉMET TENGERALATTJÁRÓNAK S MAJDNEM DARABOKRA TÖRTE!

A képhez nem kell magyarázat. A tartályhajó azonban nem tudta elkerülni sorsát. Torpedó robbantotta szét és —

3. ... lángbaborult a nyílt tengeren

4. AZ ÉGŐ OLAJ SZÉTÖMLÖTT AZ ÓCEÁN VIZÉN

s az eligyekvő amerikai mentőcsónakokat is felgyújtotta...

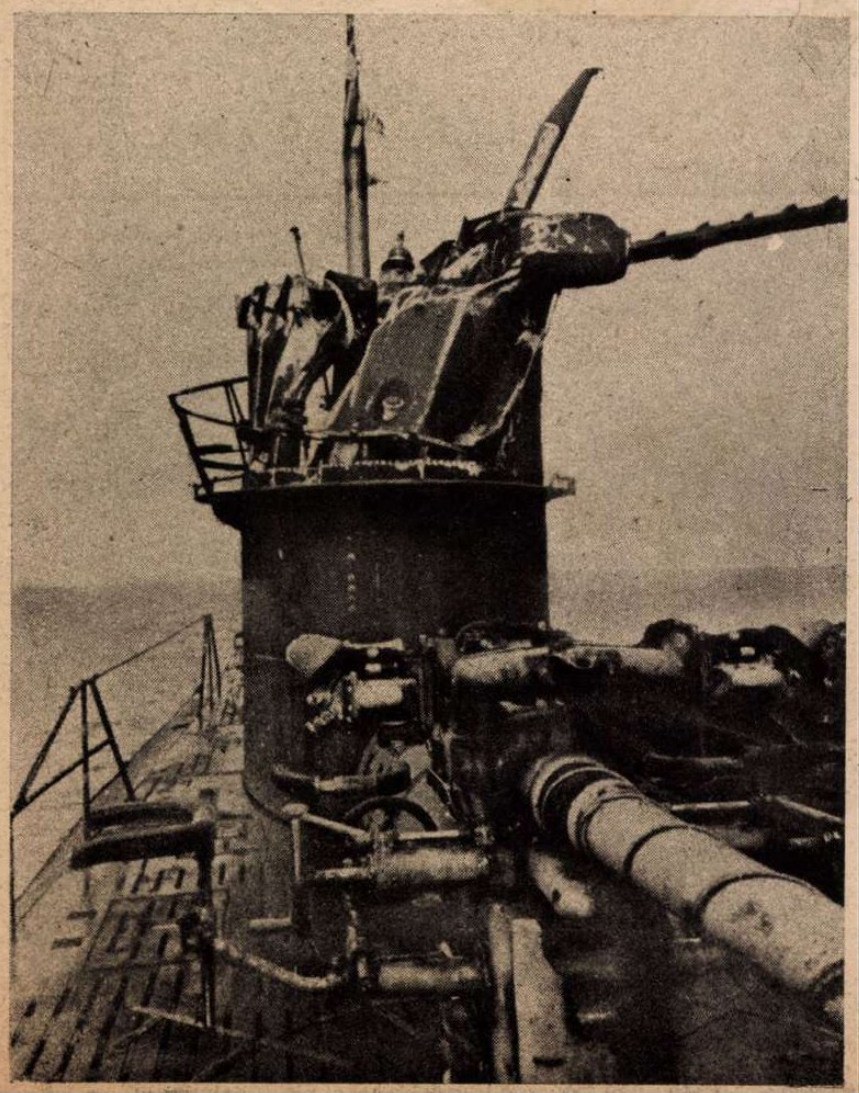

5. A TENGERALATTJÁRÓ SZÉTRONCSOLÓDOTT TORNYA

Nem tudott már lemerülni többé a búvárnaszád. Oldalát vízibombák tépték meg, s csak vánszorgot már, amikor utolsó torpedójával még egy amerikai hajót elpusztított

6. DICSŐSÉGES MEGÉRKEZÉS A HAZAI KIKÖTŐBE

Cremer kapitány és hűséges bajtársainak szelleme teszi legyőzhetetlenné a német tengeralattjárókat

Budapesti honvédbucsúztatás

A harctérre induló budapesti honvédalakulatokat a kisrákosi gyakorlótéren búcsúztatták. Az ünnepség után ajándékcsomagokat és virágot kaptak a szovjetfrontra induló honvédek.

← AZ ÖRVEZETŐ ÚR BÚCSÚZIK A LEÁNYÁTÓL

AZ EZREDKÜRTÖS JELZI → a parancsnok érkezését

VIRÁGOT A HONVÉDNEK...

UTOLSÓ KÉZCSÓK; a kürtös már indulást jelez...

VISZONTLÁTÁSRA, KEDVES!

← ISTEN VELETEK! SOK SZERENCSÉT!...

DÍSZMENET A PARANCSNOK ELŐTT

↓ „MÉG EGY KIS HAZAIT, A NAGY ÚT ELŐTT...“

KISERÖD A SZEBASZTOPOLI MAGASLATON
Halott fekszik a bejárat előtt, de belülről golyó sivít s a német harcos éppen kézigranátot dob a láthatatlan ellenségre

A SZTALIN-ERÖD DRÓTAKADÁLYAIT OSTROMOLJA MÁR A GYALOGSÁG S KÖZBEN A ROHAMÁGYUK „PUHÍTJÁK" AZ ERÖDÖT...

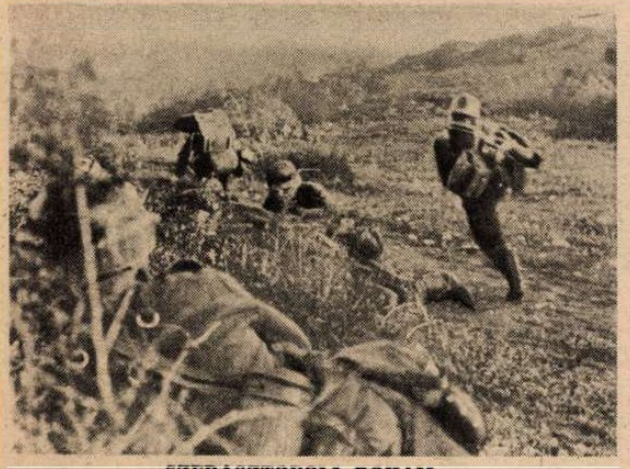

SZEBASZTOPOLI ROHAM
Harc folyik minden talpalatnyi földért!

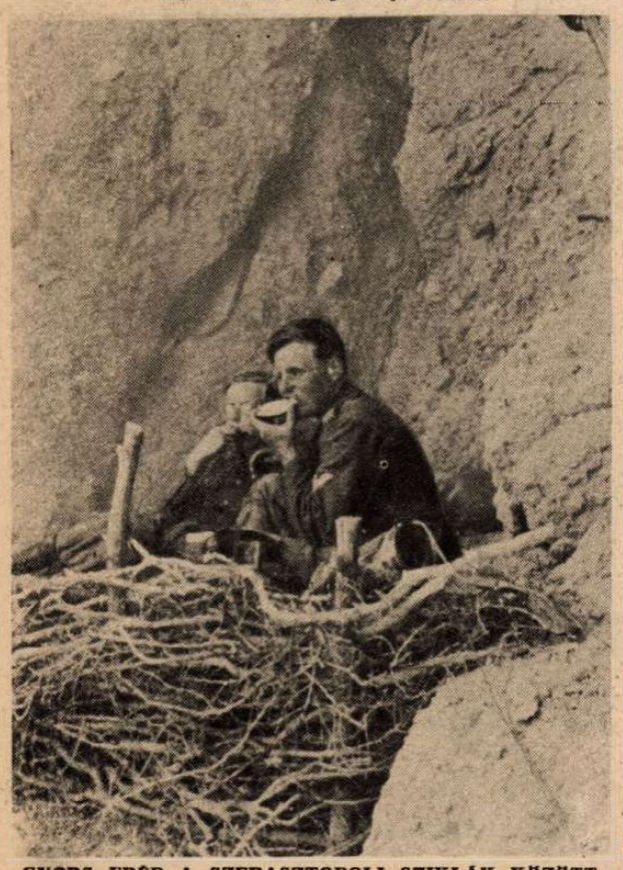

GYORS EBÉD A SZEBASZTOPOLI SZIKLÁK KÖZÖTT..

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Határtalan idegesség uralkodik az angolszász és a szovjet főhadiszállásokon: ez az elmúlott hét legjellegzetesebb tünete.

Churchill és Roosevelt találkozásának állítólagos eredményeiről vérszegény jelentést adtak ki s az angol sajtóban dühös cikkek láttak napvilágot arról, hogy Churchill állandóan Amerikában vendégeskedik, *ha nagy a baj.* Az angol miniszterelnök ellen bizalmatlansági indítványt terjesztettek be, de komoly kormányválság nem törhet ki, mert Churchillnek nincs számbavehető ellenlábasa s bevált ékesszólásával majd csak elhiteti az angol néppel azt is, hogy az afrikai vereség tulajdonképen győzelemnek könyvelhető el. Európa hitetlenkedve figyeli az állandóan megcáfolt angol katonai hazudozásokat s érthetetlennek tartja a közvélemény belenyugvását az örökös félrevezetésbe. Churchill még *június 2-án* büszkén kinyilatkoztatta az angol alsóházban, hogy *Rommel támadó terveit idejében leleplezték és meghiúsították. „Semmi kétség", —* mondotta, — *„hogy Rommel szándékai halomra omlottak, harckocsijait elvesztette s velük együtt a győzelem utolsó lehetőségét..."* Churchillt viharosan megtapsolták a képviselők, de azután a szédítő ütések egymást érték a gyászfekete június minden napján s *hónap végéig, több mint 350 kilométert szaladtak az angol seregek!* Anglia népe hallgat s tűri a kényszeredett, korlátolt magyarázatokat s viselkedésének titka, *a rejtegetett félelem Amerikától! Nem az ellenségnek, hanem Amerikának szól a sok rikító kendőzés, megvédeni bármi áron a tűnő tekintélyt, eltitkolni a katonai elöregedés csúnya ráncait s elhitetni a testvérdemokráciával, hogy Anglia még mindig egyenlő erejű fél és méltó társ Amerika oldalán.*

A demokráciák elhanyatlásának mértékében iparkodik Amerika, a brit világbirodalom roncsaiból kárpótolni saját veszteségeit s étvágya annál nagyobb lesz, minél láthatóbbá válik Anglia újult gyöngesége. Az amerikai tőkések jól tudják, hogy Anglia képtelen visszafizetni a háborús adósságokat s iparkodnak rábírni Rooseveltet minél több angol támaszpont megszállására s a befészkelődésre a brit gyarmatokon és Anglia földjén... Roosevelt már régen *örökségpolitikát* űz s az angolok kétségbeesetten bizonygatják a hangos propagandával, hogy gondoskodni tudnak birtokállományuk védelméről. *Ez a nagy létküzdelem Churchill megmaradásának titka s ezért hunynak szemet az angolok a hazugságok zuhogó tengere fölött.*

A világ közvéleményét változatlan erővel foglalkoztatja a demokráciák és a szovjet új szerződése, amely titkos záradékában Európát kétségtelenül kiszolgáltatta a bolsevizmus véreskezű urainak. *A felszabadult balti államok megrendítő kiáltványban tiltakoztak az angolszászok sötét tervei ellen s feltárták a borzalmakat és szenvedéseket, amelyeket a rövid egy esztendős vörös uralom a Baltikumra zúdított.*

Szovjetoroszország politikai és katonai vezetőségét tökéletes bizonytalanságban tartja a hadihelyzet. A német hadvezetőség hosszú hallgatását már nem tekintik jó jelnek. A tengelyhatalmak légi fölénye következtében gyatra a vörös felderítés s eredménytelen a vitatkozás arról, hogy *hol vág le a német páncélos ököl félelmetes erővel, felborítani minden előzetes számítást.*

A Földközi tengeren és Afrikában forradalmi módon megváltoztak a hadműveletek alapfeltételei. Gibraltár bombázása nemzetközileg nagy feltűnést keltett. A földközitengeri csata és Rommel győzelme óta, Egyiptom mélyébe helyeződött át a háború súlypontja s az angol hadvezetőség *Sziriából és Palesztinából is Egyiptomba vezényelte át seregeinek zömét. Ennek az intézkedésnek hatása az arabs világra kiszámíthatatlan.* Nyugtalanság, forrongás, csap fel a Közelkeleten s Egyiptomban is a történelmi vihar előszele érződik, amióta a német légierő Alexandria környékét bombázza. *Nagy események előtt állunk az összes frontokon s a világhelyzet semmi jót nem ígér az angolszászoknak és a Szovjetnek...*

A SZEBASZTOPOLI DOMBOK
Rendkívül nehéz a terep. A bozótos, üreges magaslatok minden hajlásába kiserődöket épített a szovjet s aláaknázta a járható területeket. A szeszélyes dombvonulatokon túl, már tenger fekszik...

A HÉT LEGÉRDEKESEBB KÉPEI:
Olasz hadihajók harca az angolok ellen a nagy és dicsőséges Földközi-tengeri csatában

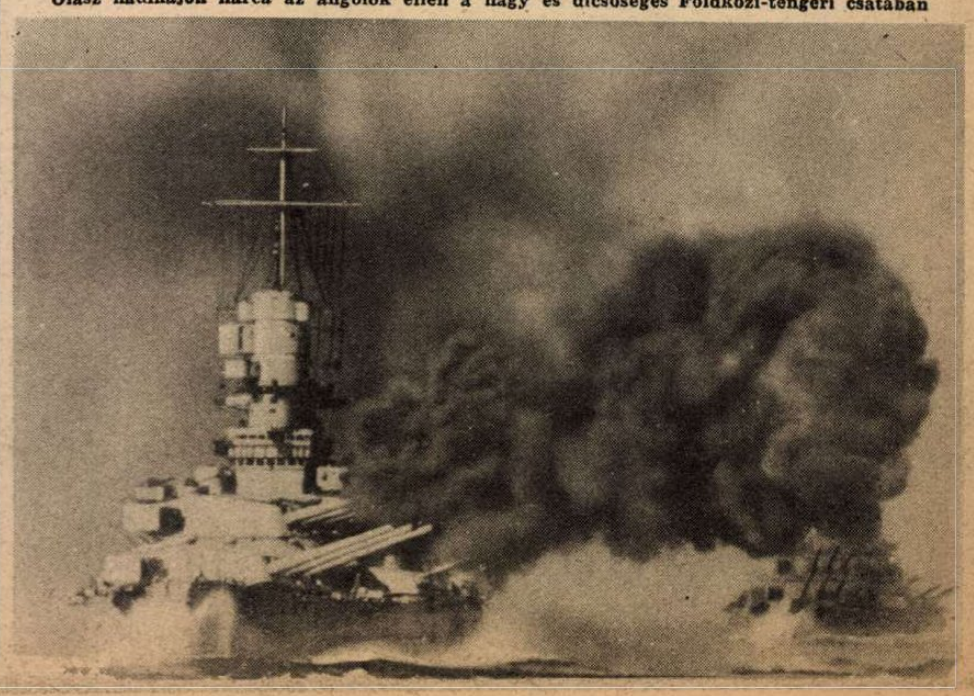

SZEBASZTOPOLNÁL
bozótos, szikás magaslatok erődítményláncolatát töri szét a német gyalogság térhódítása

GYALOGSÁGI ELŐNYOMULÁS
a szebasztopoli Lenin-erődre, a hajnali órákban, erős tüzérségi előkészítés után

ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

Az egyiptomi front

kialakulása meglepte az egész világot. A 8. angol hadsereg sorsa egy rövid hét alatt beteljesedett, de a pusztulás arányai csak lassan bontakoznak ki a szűkszavú jelentésekből. Tobruknál közel 35.000 ember került fogságba több tábornokkal együtt, de ennél is fontosabb a hatalmas zsákmány felszerelésben, ami azt bizonyítja, hogy az angolok a területi veszteségen túl *az anyagcsatában is jóvátehetetlen károkat szenvedtek!* Tobruk várőrvezetében az összes parti ütegek sértetlenül kerültek a tengelycsapatok kezére s 100 páncéloskocsit is a raktárakból zsákmányoltak. A német gyorsnaszád hajóraj idejében tört be a tobruki kikötőbe, több hajót elpusztított s lehetetlenné tette rendkívül értékes anyagok elszállítását. *A 14.000 négyzetkilométeres megerősített tobruki terület 48 óra alatt gazdát cserélt. Az angol aknamezőkön át Rommel személyesen vezette páncélosait a győzelemre.* Azután Rommel csapatai három oszlopban *Szollum* és *Szidi Omár* felé nyomultak s újabb 48 óra alatt 100 férföldnyire vetették vissza az összezavarodott angol hadoszlopokat. Az egyiptomi határon gyorsan megtört az ellenállás s a régi harcok dicsőséges helyei *Bardia, Capuzzo, Szollum, Halfaya* és *Szidi el Barrani* úgy estek el, mint a sakktábláról lesodort figurák. Az olasz és a német egyesült seregek *elérték Marsa Matruh erődövezetét és június 29.-én délelőtt rohammal elfoglalták a várost és a kikötő egész területét. 6000 fogoly és óriás mennyiségű hadianyag a fontos győzelem első eredménye!*

Angliában most már az ellenfél túlnyomó erejéről beszélnek s a vereség okainak százait sorolják fel, de a tengelyhatalmak győzelmének igazi oka az erősebb lélek és a felülmúlhatatlan vitézség. *Egyetlen német légvédelmi ezred május 26. és június 18.-a között 205 angol páncélos, 16 páncélos járőrkocsit, 26 repülőgépet, 38 ágyút, 33 géppuskát, 21 páncélelhárítót és 6 gépkocsit semmisített meg, 6 üteget elhallgattatott és sok kiserődöt harcképtelenre rongált. A német és az olasz egységek ilyen páratlan teljesítményeiből tevődött össze a nagy győzelem, amely Afrikában a további eseményeket meghatározza.*

A tengereken

félelmetes arányokban növekszik az angolszászok vesztesége s a hajótér csökkenése nevetségessé teszi a demokráciák végső győzelmének hangos meséiét. Az *Atlanti óceánon és az amerikai partvidékeken a német tengeralattjárók a hét elején 20 hajót, 102.000 tonnát, a hét végén 16 hajót, 107.000 tonnát, összesen tehát 36 hajót 209.000 tonnát sülyesztettek el.* A háború kezdete óta több mint *20 millió tonna* az angolszászok hajótérvesztesége, s ezt a végzetes hiányt a hajóépítés túlfeszített iramával sem lehet többé pótolni. Az olaszok az Atlanti-óceánon egy 10.000 tonnás és egy 8.000 tonnás gőzöst és egy 5.000 tonnás motoroshajót torpedóztak a tenger fenekére. A Földközi-tengeren sok kisebb hajóegységet pusztítottak el a repülők és a tengeri egységek. A súlyosan megvert angol flotta Gibraltár és Alexandria kikötőjébe húzódott vissza s bizonyosnak látszik, hogy a *karavánjáratokat a Földközi-tengeren nem tudják többé biztosítani.* A Földközi-tenger elvesztése a gyakorlatban több millió tonna elvesztését jelenti, mert a közelkeleti angol hadsereg utánpótlását a jövőben *csak Afrika megkerülésével lehet ellátni.*

Az afrikai vereség ellensúlyozására Anglia újra a zavaró berepülések módszeréhez folyamodott. *Bréma* bombázásánál a német éjszakai vadászok és a légvédelem 52 angol repülőgépet, a támadórajok egynegyedét lőtték le és Norwich súlyos bombázásával megadták a méltó választ Angliának.

Szovjetoroszországban

a frontok végtelenségén az aránylagos nyugalom is csak *látszat.* A *Murmanszk* fölötti légi csatában mindennap elpusztul egy tucat szovjet repülőgép. A *Jeges-tengeren* a légierő sok szállítóhajót semmisít meg s a Finn-öbölben tervszerűen folyik a szovjethajók pusztítása.

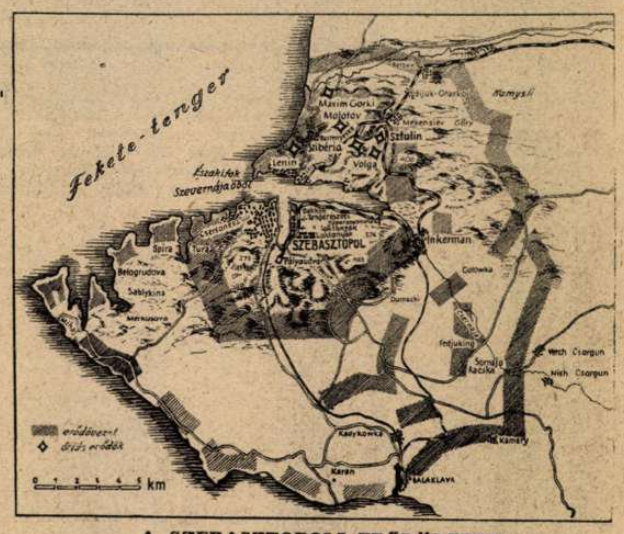

A SZEBASZTOPOLI ERŐDÖVEZET
szebasztopol északi erődövezeteit a Maxim Gorki, Molotov, Sztalin, Szibéria és a Lenin óriáserődöket a Szevernája-öbölig foglalták el először a tengelyhatalmak hősi csapatai. Szebasztopol kikötője már használhatatlan. A város minden része lőtávolban fekszik s a déli frontszakasz végtelenül nehéz terepén is érik a döntés

AZ OLASZ NEHÉZCIRKÁLÓ SORTŰZE ZÚDUL A TÁMADÓ ANGOL TORPEDÓVADÁSZOKRA

LEHULL AZ OLASZ TORPEDÓ AZ ANGOL NEHÉZCIRKÁLÓ MELLETT!

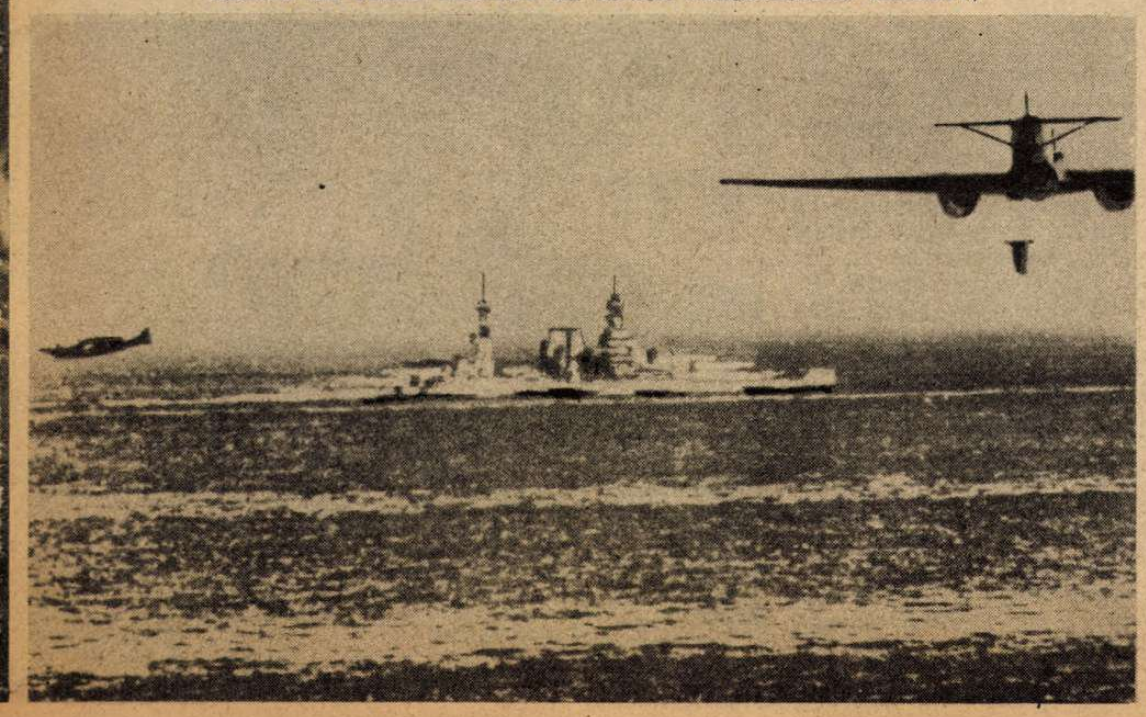

FÉLOLDALRA FORDULT,
sülyedő angol torpedónaszád-romboló a Földközi-tengeren

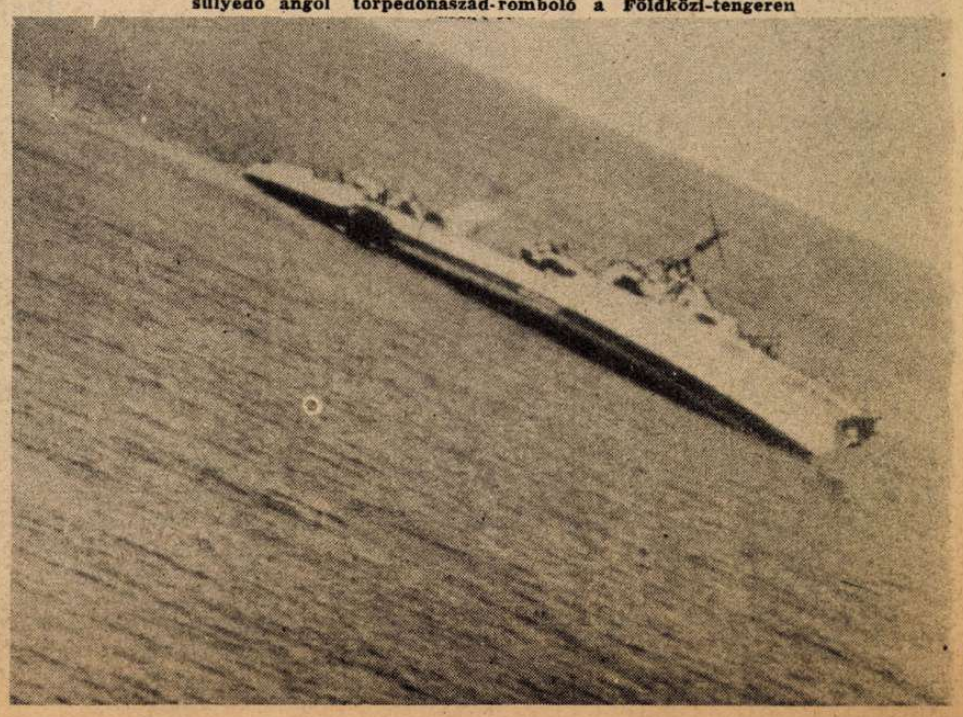

A MURMANSZKI HAJÓKARAVÁN PUSZTULÁSA!

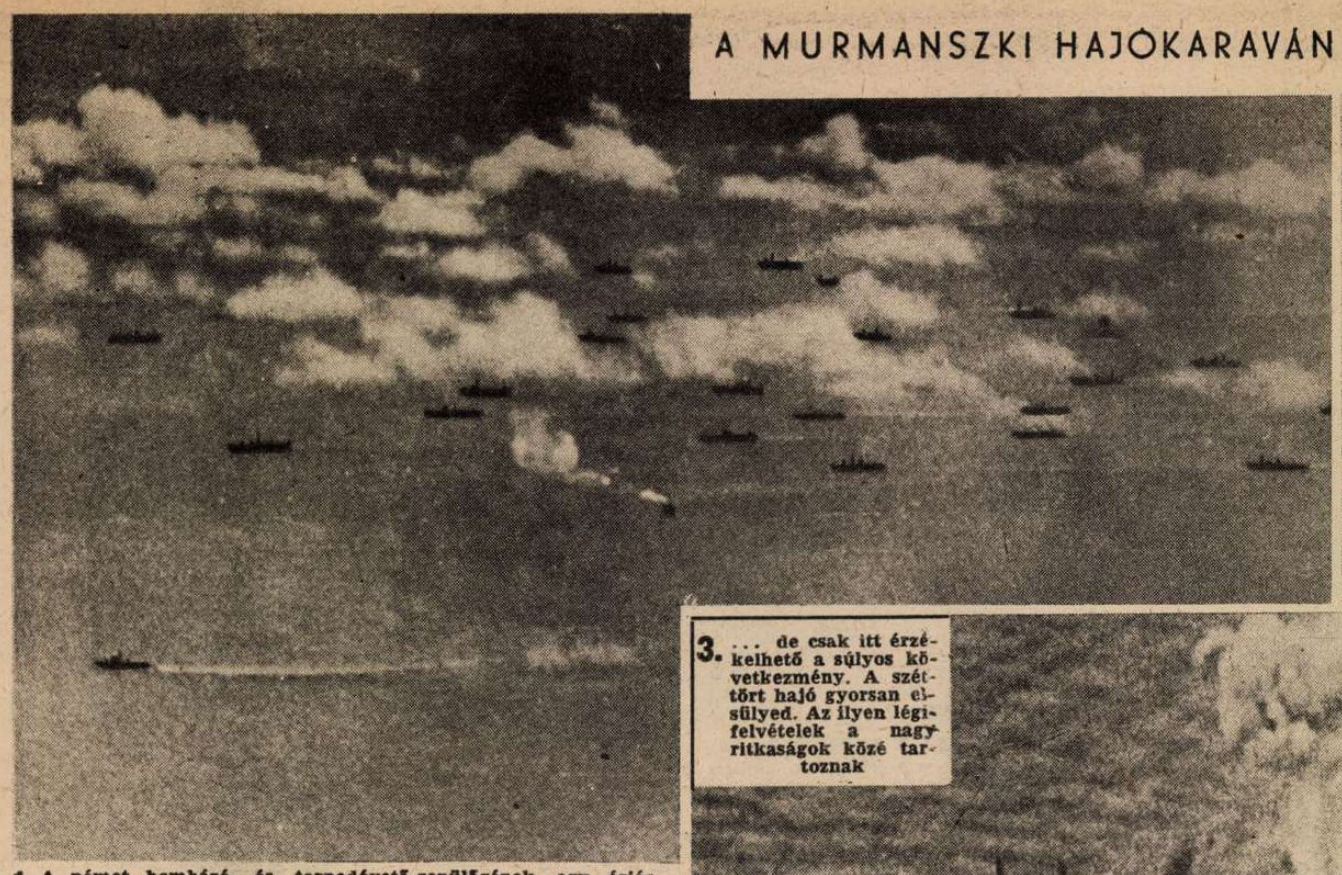

1. A német bombázó- és torpedóvető-repülőgépek egy óriás amerikai hajókaravánt támadtak meg Murmanszk vizein s tökéletesen megsemmisítették. Csodálatos képünkön az amerikai hajóhad 26 egysége látható a nagy légitámadás pillanatában . . .

2. Egy 5000 tonnás amerikai hajón robban a Ju. 88 bombája. Már látszik a felcsapó láng,

3. . . . de csak itt érzékelhető a súlyos következmény. A szétlőtt hajó gyorsan elsüllyed. Az ilyen légifelvételek a nagy ritkaságok közé tartoznak

PHILIPP SZÁZADOS
az elmúlt héten aratta 110. légigyőzelmét az ellenség fölött

HITLER ÉS MANNERHEIM MARSALL FINNORSZÁGI TALÁLKOZÁSA

A LEGÚJABB NÉMET HARCIGÉP, A DO. 217. TÁMAD SZEBASZTOPOLNÁL

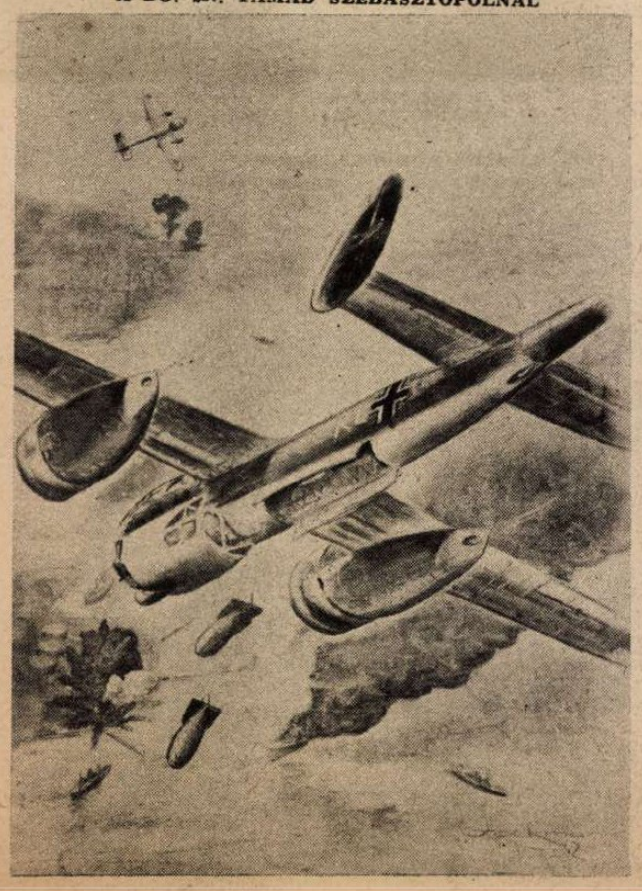

A volhovi arcvonalon összeszorult a gyűrű a bekerített részek körül s meghiúsultak a vörösök tehermentesítő és támadó kísérletei. A kisebb egységekre szétrobbantott, bekerített erőcsoportok megsemmisítése befejeződött. Összetört a volhovi ék, amelyet a tél folyamán a vörösök a német arcvonalba vertek, abban a reményben, hogy Leningrádot — felszabadítják. Lindemann lovassági tábornok csapatai és Keller vezérezredes repülői hónapokig tartó elkeseredett harcok után tökéletesen megsemmisítették a vörös erőcsoportokat s erről a veszedelmes szakaszról már a szovjetfoglyok tízezrei menetelnek a kijelölt táborok felé . . . Leningrád erős tüzérségi lövetése a nagy győzelemmel egyidejűleg újra megkezdődött. A német légierő a *Volga* felső és középső folyásánál hadfelszerelési üzemeket és felvonulási központokat bombázott rendkívüli hevességgel. *A szovjet június 12. és 22. között 468 repülőgépet vesztett. A német veszteség ugyanezen idő alatt 47 repülőgép volt.*

Charkovtól délkeletre június 22.-e óta új német támadás alakult ki. A tengelyhatalmak erői elérték és elfoglalták Kupjanszk városát Charkovtól nyolcvan kilométer távolságban. A lendületes előretörés közben bekerített szovjetcsapatokból 21.827 vörös katona került fogságba s több mint 100 páncélost, 250 ágyút és rengeteg hadianyagot zsákmányoltak a németek. Újabb angol jelentések szerint Kupjanszkon túl új nagy csata fejlődött ki. A Don folyó felső folyásának vidékén 12 nagy szovjetvonatot rombolt szét a német légierő.

A 8. magyar hadijelentés szerint a honvédcsapatok elszigetelt támadásokat vertek vissza s a megsűrűsödött légitámadások során légvédelmi tüzérségünk lelőtt 6 ellenséges repülőgépet. Az arcvonal mögött a honvéderők részben megsemmisítettek, részben foglyulejtettek egy nagyobb orvlövészbandát.

Szebasztopol

ostromának hadműveleti feladatai már megoldódtak s az utolsó ellenállási pontok elfoglalása csak egyszerű időkérdés. A kikötő és a repülőtér használhatatlan, a javítóműhelyek és üzemek lángokban hamvadnak el, a partraszállási kísérletek meghiúsultak s hiábavaló vérpocsékolás a vörösök harca. *A várost uraló Sapun-magaslatot is elfoglalták a németek.* Június 7-től, június 28-ig 15.667 fogoly, 221 ágyú, 462 gránátvető a szovjetveszteség. *Az ostromló csapatok eddig 112.644 aknát szedtek fel és 2579 kiserődöt foglaltak el a szebasztopoli körzetben!* Ezek a számok az ostrom nehézségei mellett a közeli győzelem bizonyságáról beszélnek. *A szovjetfronton a szebasztopoli harc, a kupjanszki csata és a volhovi nagy német győzelem a szovjet hadászati tehetetlenségét hirdeti s az előmérkőzések következetes eredményével vetíti elénk a döntő összecsapás eshetőségeit.*

A kislelkűség gyáva fényűzés! Nehéz a harc, súlyos a feladat, sok az akadály, de a tengelyhatalmak végső győzelme ma biztosabb, mint valaha. Az újvilág vörös és rózsaszínű ellenségei csatát, háborút és hatalmat vesztenek, a diadalmas történelem parancsára! . . .

EGY SZOVJET RAKÉTAÁGYÚ RONCSAI A DÉLI ARCVONALON
Épp állapotban 16 lövedéket lőtt ki egyszerre . . .

AHOL LEVÁGÓDOTT A STUKA-BOMBA
Elhallgat a géppuskák kattogása a felfedezett rejtekhelyen . . .

SZÜRETELNEK A PESTI VITAMINKERTEKBEN

A háborús idők jelensége, hogy Európa legnagyobb városaiban, Berlinben épúgy, mint Rómában vagy Budapesten, rózsák helyett zöldbab, kalarábé, paradicsom, borsó és sárgarépa virít a parkokban és tereken.

A budapesti vitaminkertek bőtermést hoztak. Az elmult napokban dobták piacra először a «pesti» salátát és zöldborsót. A szükség törvényt bont és vitaminkerteket varázsol a házrengetegek közé, de azok lesznek a szép és békés idők, amikor eltűnnek majd a parki veteményes kertek s elegendő lesz a főváros élelmezésére a magyar vidék dús termése.

Salátaszüret Budapesten

A Döbrentei-tér „hatalmas" zöldbab-ültetvényén több mázsa termés várható . . .

Egy öl saláta . . .

Szedik a cukorborsót a Ráctemplom mellett . . .

Mindennap meglocsolják a veteményeket . . .

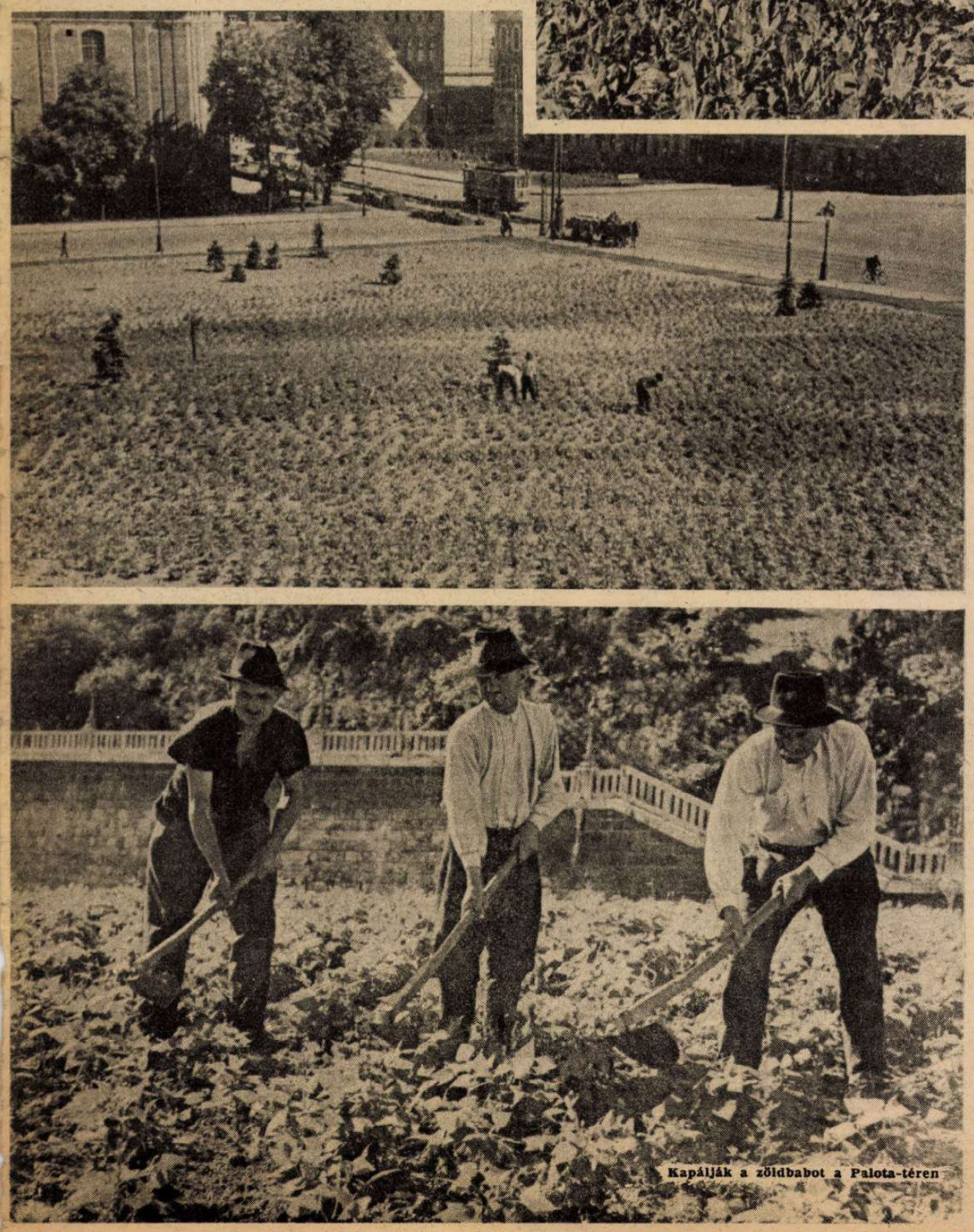

Kapálják a zöldbabot a Palota-téren

1848 RÉGI MAGYAR VILÁG

Március 15-e után a szabadság első hete véget nem érő ünneplés volt minden magyar lelkében.

Ebben az ünnepi lázban az egykorú ember előtt legnagyobb titok volt, hogy *mit hoz a jövendő*, az a nagy ismeretlen, melyet mi innét, száz évről visszanézve, már nap-nap után le tudnánk rajzolni a negyvennyolcas magyar szeme elé. Mi tudjuk, hogy a nagy ünnep után harc, vérontás, nagy áldozat következett, s szinte oda tudnánk nyúlni a száz év előtti napok eseményeibe, s megfogni egy-egy kezet, vagy hangzatos gondolatot, amely a tragédia felé sodorta a nemzetet... Mi látjuk a szabadság napjának foltjait is, miközben a korabeli ember elvakult annak fényétől és csak ragyogását látta.

Különböző csodálatos véletlenek történtek akkor, olyan lelki fordulatok, melyeket már lehet megmagyarázni az oknyomozó történelem módszereivel, s amiket csak tudomásul lehet venni, mert voltak s történtek...

Tény az, hogy a március közepére eső napokban Bécsben olyan nép-, inkább csőcselék-forradalom volt, mely alig áll hátrább, pusztító lendület tekintetében, a *nagy francia forradalom* kezdeténél. Hogy ez a bécsi forradalom megállt a harmadik napon, és nem jutott el a vérpadig, ezt egyrészt az okosabb és gyorsabb bécsi udvar hirtelen engedékenységének, másrészt a bécsi népjellemnek köszönheti Ausztria. *Három napig a bécsi udvar mindenesetre azt láthatta, hogy a párisi forradalmi napok betörtek a Grabenre.*

Szerencsétlen *történelmi véletlen volt*, hogy a *pozsonyi országgyűlés*, tagjaival és jurátusaival együtt a harmadik napon megjelent Bécsben, kardosan, díszmagyarban, csákós idegenszerűségével, valósággal mint a marseillesiek annak idején Párisban, s az akkori forradalmi zene *helyett hozták a Rákóczi-indulót!... A regényes, alkotmányos, Főherceg nádorukkal felvonuló magyarok egyszerre az események középpontjába kerültek, s látnivaló, hogy nem volt Bécsben ember, aki az eseményeket nem úgy társította volna össze, hogy a magyarok a forrongás szellemi központjai, vezérei. Holott ugyanakkor a távoli Pesten tüneményes rend volt és eszményi, hazafias, király-hű lelkesedés.* Ehhez még csak az kellett, hogy az osztrák tartományokból mindenfelől bécsies hírek érkezzenek, s minden kis néptörzs pontokba szedje a maga kívánalmait, *annak a mintájára, hogy «Mit kíván a magyar nemzet...» — s az egész, élethalálharc küszöbéhez közel álló feljordulásnak, a mi tekintélyt és törvényt tisztelő, érett politikájú nemzetünk lett a szellemi kovásza...*

Március 20-án a *Pesti Hirlap* így tükrözi az itthoni hangulatot:

«Magyarország szabadságát hoztuk Bécsből, Kossuth Lajos a bécsi népnek bálványa, s Bécsnek két napig ura volt...»

Kossuth Lajos mellett István főherceg nádor a napok másik hőse:

«... Lelkes és erőteljes fellépése a főherceg nádornak, ki magát, mint a dinasztia okos tagja s mint becsületes hazafi viselte, s kívánatainknak teljesítéséhez nádorságát kötő.»

«Állapotaink teljes átalakulását egy csepp vér nélkül vívtuk ki.»

A bécsi eredmény kétségtelenül nagy dolog volt. Hazaérkezvén Pozsonyba az országgyűlési küldöttség, a pozsonyi *Zöldfa-szálloda* erkélyéről *«Kossuth Lajos dörgő szava hirdette, hogy József főherceg nádor Magyarország teljhatalmú helytartója, és gróf Batthyányi Lajos az első felelős magyar miniszter...»*

Bár a politikában sohasincs ajándék, *a magyar nép csodát hitt s szájról szájra* járt a hír, hogy *teljes politikai szabadságot* (amit teljes függetlenségnek értelmeztek) kapott Ausztria, kapnak a többi osztrák tartományok, Galicia. Lombardia, *sőt még Velence is...*

A magyarság a maga eredményét azonnal alkotmányosan értelmezte. Egy csapásra véget ért a pesti városházán ülészö *«központi választmány»* francia forradalmas ízű helyi törvényhozása, s a meghozott határozatokból a lottó eltörlésére vonatkozó hirtelen határozatot úgy helyesbítették, hogy a lottóban befizetett pénzek ellenértékeül még néhány húzás történhetik április elejéig.

A szabadságtéren nagy polgárőr parádé. A polgárőrség nagyon kezd hasonlítani egy sokoldalú, állami, *állandó hadsereghez*, nem ugyan fegyveres erejében vagy létszáma miatt, hanem *a felállított szervezet* félreérthető elvei következtében. *Voltak dragonyosok, huszárok, vértesek, volt fekete sereg, vadászcsapat, sőt még tervbe vett tüzérség is.* Kétségtelen, hogy a magyar nép ezt legjobbhiszeműen, regényesen képzelte el, a nemzeti öröm kábultságában és nyiltságával, *de bizonyos, hogy ezzel jobban megijesztette a bécsi udvart, mintha százezer, csendben fegyverkező, civil csoport alakult volna...* A városház-téri parádén *Klauzál* Gábor és *Mészáros* ezredes beszéltek s «valahányszor a haza, a király, vagy az új miniszterelnök, Batthyányi, neve említtetett *mindannyiszor meghajoltak a zászlók»*. Nagyon felemelő ünnepség lehetett.

Vidékről először a *Jászkun-küldöttség* és *Szarvas* város küldöttsége jelentkezett Pesten, *felajánlva hasonló fegyverkezést és nemzetőrség felállítást. Még a kincstári hivatalnokok is nemzetőrséget alakítottak és puskásan mentek az irószatalok mellé.* Századosuk *Kimnach Károly* segédtiszt volt.

A vidéki vármegyék alkotmányos síkon igazodtak a helyzethez. Hontmegye volt az első, mely kimondotta, hogy követei ezentúl nem a rendek követe, hanem Hontmegye közönségének képviselete. *Kecskemét* küldöttséget meneszt Pestre. *Győrben* «az illetékesek az osztrák sasokat és idegen színeket önként levették.

Székesfehérváron Szluha Bencze főszolgabíró hirdeti népgyülési beszédében, hogy *«a zsarnok most földönfutó, és a nép szabad...» A zsarnok alatt Metternichet értette, aki éppen akkor Bécsben azzal a gondolattal foglalkozott, hogy magyarországi rokonainak birtokára vonul vissza nyugdíjba...*

A pesti megyegyülésen *Patay József* olyan javaslatokat tett és fogadtatott el, melyek alkotmányosan felelős miniszteriumok hatáskörébe és országgyűlési tárgyalások határozata alá tartoztak volna: *«A magyar katonák hivassanak vissza külföldről. Magyarország diplomaciailag ismerje el a francia köztársaságot. A kisvárosokban és falvakban is alakittassék nemzetőrség.»* Javaslatai közül legmeglepőbb az ötödik: *«A muszka propagandának eleje vétessék s részesei hazaárulóknak nyilváníttassanak...»* Hogy ez a muszka propaganda a valóságban mit jelentett, ennek schol a korabeli sajtóban nyoma nincs. A megyegyülés különben ezt a javaslatot hallgatással mellőzte, s a francia köztársaság elismerését szintén.

A cenzúramentes új sajtótörvény nagy részletességgel úgyszólván órák alatt elkészült, olyan időben, hogy annak törvénybe iktatása is csak napokat vett volna igénybe. *Ettől a sajtótörvény-tervezettől egyszerre felhördült valamennyi ujság. Áldás uram esőt, de nincs benne köszönet,* jelszóval:

«A sajtótörvény, mely kezünk között van, sok részben rosszabb állapotot idézne elő, az irodalomra nézve, mint ami 15-e előtt volt. Ha esküdtszéki eljárás nem volna benne, el kellene vetnünk a tollat a rendkívül súlyos büntetések miatt, melyek a toll munkásaira várnak, a vétségek széles értelmű ingatag értelmezése miatt. Így a nemzet veszi ki kezünkből a tollat, mely íróinak jutalmazásával még nem gondoskodott oly bőven, hogy *tíz-húszezer forintnyi biztosítékot legyünk képesek letenni. Vagy tovább is kiváltság marad az irodalom némely fontosabb ága, a tőzsérek kiváltsága?...»*

A *Budapesti Hiradó* nagyon sikerült és színes beszámolót közöl arról a bécsi napról, amikor a felvonult sastollas magyarok bemutatkoztak, mint a forradalom vezetői. *Bécs akkor egyenesen őrjöngött a magyarokért.* Amerre a magyarok elvonultak, ily felkiáltások zúgtak egekig: «Kossuth unser Erlöser! Hoch!» *(Kossuth a mi megváltónk! Éljen!)* Die Ungarn sollen leben! *(Éljenek a magyarok!)* Hoch die Magyaren! Brüder, liebe Brüder! Euch haben wir alles zu verdanken! *(Testvérek, kedves testvérek! Nektek köszönhetünk mindent!)*

A magyar jurátusok felvonulása a Burg előtt, valóságos történelmi festmény:

«... Ekkor keblünkből kitört czernyi «Éljen a király» és kardot rántottunk. Oly hatalmasan, hogy rezegtek bele a vár falai. *István nádorunk csakhamar megnyitván az ablakot, bemutatá őfelségét.* Mi a kivont kardokat a levegőben zajosan csörtetve, hangunk teljes erejével illetők koronás királyunkat, *ki nyájas hajlongás után visszavonulván, folytonos éljenzésünkre másodszor is megjelent az ablaknál.» «Ferenc József főherceg nevét hangoztattuk, miközben lejött hozzánk egy magyar testőrtiszt s ezeket mondta: «Őfelsége felszólítja általam nagyságtokat, miután a deputáció már eltávozott, vonuljanak el csendesen.» Mire mi válaszoltuk, hogy Ferenc József koronaörökös őfenségét kívánjuk látni; a testőrtiszt felment s mi hallgatva vártunk, mert mondták, hogy a koronaörökös őfensége nem volt készen. Míg végre mintegy tíz perc múlva, nádorunk őfensége ablakához vezetvén a főherceget, sürű lelkes éljenzések után intett csendet és mi azonnal engedelmeskedve, megfordultunk és eltávoztunk...»*

Közvetlenül ezután megint történt egy nagyon hatásos forradalmi jelenet, a mámoros lelkesedés tetőfokán. A bécsi nép körülvette a jurátusokat, hogy *segítsenek elcsapni a bécsi polgármestert.* A jurátusok azonnal a tömeg élére álltak és felvonultak a polgármesteri hivatal elé:

«... *Czapka* polgármester, aki eddig a népet csalta, de ez tovább magát általa csalatni nem engedi, köszönjön le, *még pedig mindjárt jelenlétünkben, mert itt vannak a hős magyarok, kik a bécsieket támogatják, ha szükség lesz rá...» Be is tört a tömeg a polgármestert keresni, de kiderült, hogy már elmenekült, s másnap falragaszok tudatták, hogy le is mondott...»*

«A magyarokat mindenfelé virággal hintették az ablakokból, s feltűnő volt, hogy a rendes katonaság, tábornoktól az utolsó közlegényig az őrállomásokon is tisztelgett előttünk.»

«Ha szerénykedni nem akarunk, ki kell magyarán mondani, hogy mindenütt fülünk hallatára suttogták: «Die lieben Ungarn! Superbe Gestalten! Wunderschöne Männer!» (A kedves magyarok! Micsoda termet! Csodaszép férfiak!»)

Az ünneplés már szinte a kelleténél jobban sikerült. Este aztán egy kis elkomolyító közjáték esett meg. A küldöttség *a tizenkét ponttal* délelőtt járt a Burgban, de elfogadásáról csak későbbre ígértek határozatot. *Egyelőre nem tudták a magyarok, hogy hogyan is állnak.*

«... A várva várt legkegyelmesebb rendelvény kiadatása ugyanis aznap d. u. 3 órára lévén halasztva, innen bizonyos körülményeknél fogva esti 6 órára, ekkor pedig nádorunk őfelségének határozott ígérete mellett esti 11 órára lőn halasztva. Mi bíztunk s reméltünk a magyarok istenében és e reményben nem volt tán közülünk egy is, ki a végsőre elszánva nem lett volna és ez elszántságban, kardunkat mérlegelve, *ittunk és pipáztunk ezúttal igazán a hazáért.»* Éjfél után *Bónis követ* jelent meg a jurátusok szállásán türelemre intve őket s a nádor sajátkezű írását hozta, hogy *reggel 8 órára meglesz a válasz. Ebben az időpontban a kedvező válasz meg is jött.*

Pesten ezekben a napokban a harmincad hivatalban lefoglalva tartott tiltott könyvek kiadattak s diadalmenetben kísértettek az illető könyvárusokhoz. Különben a «Nemzeti Ujság» volt az első lap, mely cenzúra nélkül jelent meg *s órák alatt elfogyott belőle 800 példány...»*

Bécsben *II. József* szobrán egy roppant nagy fehér zászló lógott, ezzel a felirással: *«Szabadsajtó»*. A bécsi kirakatok tele vannak cenzúramentes könyvekkel, ilyen címeket viselve: *«Ausztria jövője.» «Ausztria haladása és hátrálása.» «Az osztrák cenzúra története.» A külvárosokban még 20-a után is sok helyen fosztogatnak.* A Császár a császárnővel együtt estefelé megint kikocsikázik s két fehér zászló van a bakra tűzve. *A tömeg óváció közben kifogja a lovakat és jódarabig húzza.* A császári párt ez nagyon megriasztja s másnap a népet falragaszok *csendesebb ujjongásra* szólítják fel. *A bécsi polgárőrség már közel százezer főből áll!* 34 elesettet temetnek ezekben a napokban. Köztük három nőt és egy *Csiki* nevű torontáli magyart. *Pesten* a bécsi fogadtatás hangulatában viszonzásul egy 70 éves bécsi nyugalomba vonult kereskedősegédet a nemzetőrség díszkísérete temetett el. *A pesti egyetem előadásait 21-én újra megkezdte. Gróf Pejacsevics nemzetőrkapitány rengeteg egyforma csákót csináltatott csapata számára. Az épülő Lánchidon 22-én húzták fel az első láncokat...»*

Pesten elterjedt a híre, hogy *Berlinben* óriási vérfürdőt rendezett a katonaság a fellázadt nép között. Mindenütt beszélik, hogy a bécskörnyéki városokban a forrongás alatt nagymérvű fosztogatások voltak. Jegersdorf, Laxenburg, Hacking, Aggersdorf sokat szenvedett. Mödlingben híre járta, hogy a császár az összes gépek elpusztítását rendelte el, erre a munkástömeg a gyárakban több mint százezer forintnyi kárt okozott. *A heiligenkreuzi kolostort kifosztották...*

Híre jár, hogy Krakóba menekülnek a fellázadt parasztok elől a lengyel földbirtokosok. Horvátországban a népgyülések 30 pontban követelik a horvát kívánságok teljesítését.

A pesti vásárok rohamosan elnéptelenednek. Mindenki siet haza falujába, mert a főváros felett egyre jobban vihar érzik a levegőben. Elkapja a nagy ünnepség után a nyugtalanság az embereket, s egyre többen mondják suttogva: — *«Ki tudja, mi lesz?...»*

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 144-400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stadium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

A FÖLDKÖZI TENGEREN

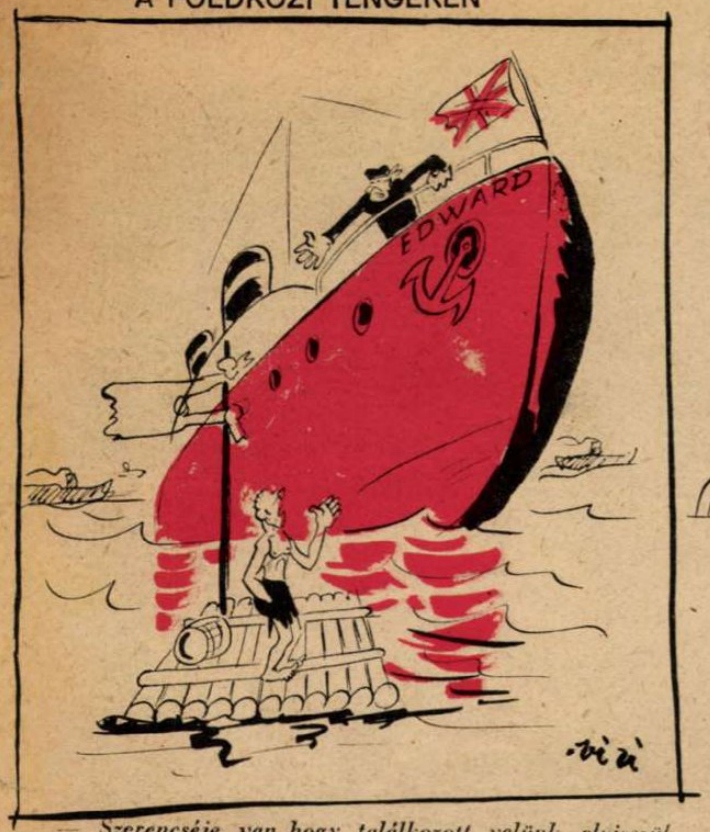

— *Szerencséje van, hogy találkozott velünk, elvisszük a karavánnal Alexandriába...*
— *Köszönöm, én már csak így megyek tovább... Ez biztosabb...*

BEKÁVÉZOTT A MŰVÉSZNŐ?...

(Titkos Ilona közismert perében a mentőtanu azt vallotta, hogy a művésznő az autóbuszon folytatott danálás előtt, — csak kávét ivott...)

ROKONLELKEK TALÁLKOZÁSA

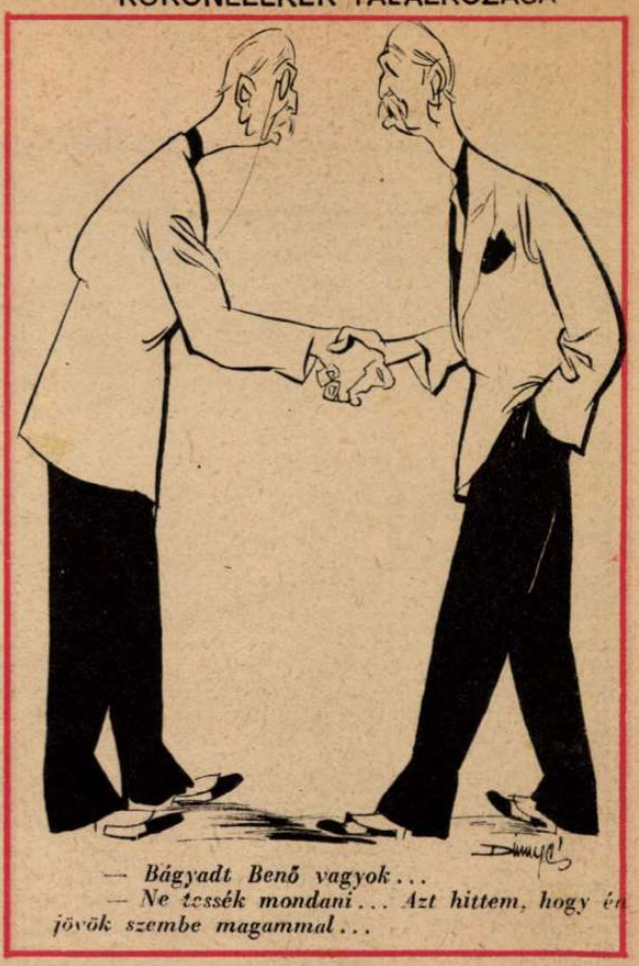

— *Bágyadt Benő vagyok...*
— *Ne tessék mondani... Azt hittem, hogy én jövök szembe magammal...*

AMERIKA ÓH!...

(Az Egyesült Államokban elhatározták a női szoknyák megkurtítását 60 centiméterre.)

Roosevelt: *«Csak rá kell nézni erre a derék honleányra, hölgyeim és uraim, hogy elöntse mindnyájunkat a jövőbe vetett bizalom forró lángja, mert ha valamennyien így takarékoskodunk az anyaggal, akkor derűsen nézhetünk egymás szemébe!»*

KÖZLEKEDÉSI RENDŐR AZ OCEÁNON...

CSEVEGÉS UJPESTEN...

(Ujpesten rendeletileg tiltották meg, hogy a zsidóknak tejet szolgáltassanak ki.)

— *Tudja, én soha nem szerettem a tejet. Még a szagától is undorodom!...*
— *Nem is tudtam, hogy szomszédasszony is zsidó!...*

HÚSTALAN NAPON...

— *Pincér! Szeretnék egy borjúsültet...*
— *Könyörgöm tisztelettel, azt én is szeretnék...*

VIHAR A GETTÓBAN:

«*Fűzfalevél, keresztlevél,*
Mindent összesodri a szél...

CHURCHILL A TŰZOLTÓ

HÁZASSÁG AZ UJSÁGBAN...

— *Izsó, te vagy a mindenem!*
— *Micsoda beszéd? Az apróhirdetésben az volt, hogy két tehermentes sarokházad is van!...*

PESTI NYÁR